

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 58/2003 van de Raad van 19 december 2002 tot vaststelling van het statuut van de uitvoerende agentschappen waaraan bepaalde taken voor het beheer van communautaire programma's worden gedelegeerd** 1
- Verordening (EG) nr. 59/2003 van de Commissie van 15 januari 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 9
- Verordening (EG) nr. 60/2003 van de Commissie van 15 januari 2003 betreffende de opening van een openbare inschrijving voor de vaststelling van de verlaging van het recht bij invoer van maïs, van herkomst uit derde landen, in Portugal 11
- ★ **Verordening (EG) nr. 61/2003 van de Commissie van 15 januari 2003 tot wijziging van de bijlagen I en II bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong ⁽¹⁾** 12
- ★ **Verordening (EG) nr. 62/2003 van de Commissie van 14 januari 2003 houdende vaststelling van eenheidswaarden voor de bepaling van de douanewaarde van bepaalde aan bederf onderhevige goederen** 15
- Verordening (EG) nr. 63/2003 van de Commissie van 15 januari 2003 tot vaststelling van de invoerrechten in de sector granen 19
- Verordening (EG) nr. 64/2003 van de Commissie van 15 januari 2003 tot wijziging van de restituties bij uitvoer voor granen en bepaalde soorten van meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge 22
- Verordening (EG) nr. 65/2003 van de Commissie van 15 januari 2003 tot wijziging van de restituties bij de uitvoer van mout 24

Europees Parlement en Raad

2003/32/EG:

- ★ **Besluit van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2002 over de inzet van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie overeenkomstig punt 3 van het Interinstitutioneel Akkoord van 7 november 2002 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de financiering van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie, ter aanvulling van het Interinstitutioneel Akkoord van 6 mei 1999 over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure** 26

Raad

2003/33/EG:

- ★ **Beschikking van de Raad van 19 december 2002 tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen overeenkomstig artikel 16 en bijlage II van Richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen** 27

Commissie

2003/34/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 10 januari 2003 waarbij een afwijking van Besluit 2001/822/EG van de Raad met betrekking tot de oorsprongregels voor suiker uit de Nederlandse Antillen wordt geweigerd (kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 5501)** 50

2003/35/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 10 januari 2003 houdende principiële erkenning dat de dossiers die zijn ingediend voor grondig onderzoek met het oog op eventuele opname van benalaxyl-M, benthiavalicarb, 1-methylcyclopropeen, prothioconazool en fluoxastrobine in bijlage I bij Richtlijn 91/414/EEG van de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, volledig zijn ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 5575)** 52

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 58/2003 VAN DE RAAD**van 19 december 2002****tot vaststelling van het statuut van de uitvoerende agentschappen waaraan bepaalde taken voor het beheer van communautaire programma's worden gedelegeerd**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 308,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van de Rekenkamer ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op uiteenlopende gebieden wordt ten behoeve van diverse categorieën van begunstigden een toenemend aantal programma's vastgesteld in het kader van het optreden bedoeld in artikel 3 van het Verdrag. De Commissie wordt er gewoonlijk mee belast de uitvoeringsmaatregelen voor deze programma's, hierna „communautaire programma's” genoemd, vast te stellen.
- (2) De uitvoering van de betrokken communautaire programma's wordt, althans gedeeltelijk, gefinancierd met kredieten uit de algemene begroting van de Europese Unie.
- (3) Krachtens artikel 274 van het Verdrag is de Commissie verantwoordelijk voor de uitvoering van de begroting.
- (4) De Commissie kan zich alleen ten volle van haar verantwoordelijkheid jegens de burgers kwijten, als zij bij voorrang haar institutionele taken vervult. Daarom moet zij de uitvoering van sommige beheerstaken in het kader van communautaire programma's aan derden kunnen delegeren. Het externaliseren van sommige beheerstaken kan bovendien een middel zijn om de doelstellingen van de betrokken programma's op een doeltreffender wijze te bereiken.
- (5) Het externaliseren van beheerstaken moet evenwel geschieden met inachtneming van de beperkingen die het institutioneel kader van het Verdrag stelt. Dit brengt mee dat taken die bij het Verdrag aan de instellingen zijn opgedragen en die een beoordelingsmarge voor het maken van politieke keuzes behelzen, niet voor externalisering in aanmerking komen.
- (6) Een besluit tot externalisering moet voorts worden gebaseerd op een kosten-batenanalyse waarbij rekening wordt gehouden met verschillende factoren, zoals bepaling van

de taken die externalisering wettigen, evaluatie van baten en kosten, met inbegrip van die van controle en coördinatie en de impact op de menselijke middelen, doeltreffendheid en flexibiliteit van de uitvoering van de geëxternaliseerde opdrachten, vereenvoudiging van de gebruikte procedures, afstand van de geëxternaliseerde actie ten opzichte van de eindbegunstigden, zichtbaarheid van de Gemeenschap als initiatiefnemer van het betrokken communautaire programma en behoud van een gepast kennis- en ervaringsniveau binnen de diensten van de Commissie.

- (7) Een mogelijke vorm van externalisering is het inschakelen van naar het recht van de Gemeenschap opgerichte lichamen met rechtspersoonlijkheid, hierna „uitvoerende agentschappen” genoemd.
- (8) Om de institutionele homogeniteit van de uitvoerende agentschappen te garanderen, is het noodzakelijk hun statuut, in het bijzonder sommige cruciale aspecten met betrekking tot organisatie, taken, werkwijze, begroting, personeel, controlestelsel en aansprakelijkheid, vast te stellen.
- (9) Als instelling met bevoegdheid voor de uitvoering van de verschillende communautaire programma's is de Commissie het beste in staat om te beoordelen of en in hoeverre beheerstaken in het kader van een of meer communautaire programma's aan een uitvoerend agentschap moeten worden toevertrouwd. De inschakeling van een uitvoerend agentschap ontslaat de Commissie evenwel niet van haar verantwoordelijkheden krachtens het Verdrag, en met name artikel 274. Bijgevolg moet zij het actieterrein van het uitvoerend agentschap nauwkeurig kunnen afbakenen en een effectieve controle over het functioneren ervan, en in het bijzonder over de bestuursorganen, behouden.
- (10) Dit houdt in dat de Commissie de bevoegdheid moet hebben om overeenkomstig deze verordening een uitvoerend agentschap op te richten en eventueel op te heffen. Aangezien een besluit tot oprichting van een uitvoerend agentschap een maatregel van algemene strekking is in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽⁴⁾, moet een dergelijk besluit worden genomen overeenkomstig Besluit 1999/468/EG.

⁽¹⁾ PB C 120 E van 24.4.2001, blz. 89 en PB C 103 E van 30.4.2002, blz. 253.

⁽²⁾ Advies van 5 juli 2001 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽³⁾ PB C 345 van 6.12.2001, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

- (11) De Commissie moet eveneens over de bevoegdheid beschikken om zowel de leden van het directiecomité als de directeur van het uitvoerend agentschap te benoemen, zodat zij onder haar verantwoordelijkheid vallende taken aan het uitvoerend agentschap kan delegeren zonder de controle erover prijs te geven.
- (12) Ten slotte moet de activiteit van het uitvoerend agentschap sporen met de programmering die de Commissie vaststelt voor de communautaire programma's aan het beheer waarvan het agentschap deelneemt. Het jaarlijkse werkprogramma van het uitvoerend agentschap moet dus voor goedkeuring aan de Commissie worden voorgelegd en moet in overeenstemming zijn met de begrotingsbesluiten.
- (13) Om de externalisering doeltreffend te maken en het deskundig potentieel van het uitvoerend agentschap ten volle te benutten, moet de Commissie in staat worden gesteld om de uitvoerende taken in het kader van een of meer communautaire programma's, met uitzondering van taken die een beoordelingsmarge voor het maken van politieke keuzes omvatten, geheel of gedeeltelijk aan het agentschap te delegeren. Tot de taken die voor delegatie in aanmerking komen, behoren het beheer van alle of een aantal fasen van een projectcyclus, het verrichten van de nodige handelingen ter uitvoering van de begroting, het verzamelen en verwerken van aan de Commissie te verstrekken gegevens en het formuleren van aanbevelingen aan de Commissie.
- (14) Daar de begroting van het uitvoerend agentschap uitsluitend dient om zijn huishoudelijke uitgaven te financieren, is het gewenst dat de belangrijkste inkomstenbron bestaat uit een door de begrotingsautoriteit bepaalde subsidie uit de algemene begroting van de Europese Unie, die in mindering wordt gebracht op de financiële toewijzing voor de communautaire programma's aan het beheer waarvan het uitvoerend agentschap deelneemt.
- (15) Om toepassing van artikel 274 van het Verdrag te verzekeren, moeten de beleidskredieten voor de communautaire programma's aan het beheer waarvan het uitvoerend agentschap deelneemt op de algemene begroting van de Europese Unie geboekt blijven en moet de besteding ervan direct ten laste van de algemene begroting worden gebracht. Dit houdt in dat de financiële verrichtingen met betrekking tot deze kredieten moeten worden uitgevoerd in overeenstemming met Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾.
- (16) Het uitvoerend agentschap kan worden belast met uitvoeringstaken in verband met het beheer van programma's die uit andere bronnen dan de algemene begroting van de Europese Unie worden gefinancierd. Dit mag echter niet, zelfs onrechtstreeks, leiden tot bijkomende administratieve lasten die met aanvullende kredieten ten laste van die algemene begroting zouden moeten worden gefinancierd. In dergelijke gevallen zijn de bepalingen van deze verordening van toepassing, daarbij echter rekening houdende met de bijzonderheden die voortvloeien uit de basisbesluiten betreffende de betrokken communautaire programma's.
- (17) Om de doorzichtigheid en de deugdelijkheid van het door het uitvoerend agentschap gevoerde beheer te waarborgen, moet zijn werking intern en extern gecontroleerd worden. Daarom is het belangrijk dat het uitvoerend agentschap aansprakelijk is voor zijn daden en dat de Commissie het administratieve toezicht over het uitvoerend agentschap uitoefent, zonder evenwel afbreuk te doen aan de mogelijkheid van controle door het Hof van Justitie.
- (18) Het publiek moet, onder voorwaarden en met inachtneming van beperkingen als bedoeld in artikel 255 van het Verdrag, toegang kunnen hebben tot de documenten van het uitvoerend agentschap.
- (19) Het uitvoerend agentschap moet permanent nauw samenwerken met de diensten van de Commissie die verantwoordelijk zijn voor de communautaire programma's aan het beheer waarvan het uitvoerend agentschap deelneemt. Om deze samenwerking zo efficiënt mogelijk te laten verlopen, is het dienstig te bepalen dat het uitvoerend agentschap zijn vestigingsplaats heeft waar conform het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschap, de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie gehechte Protocol betreffende de plaats van de zetels van de instellingen, van bepaalde organen en diensten van de Europese Gemeenschappen en van Europol, de Commissie haar zetel heeft en haar diensten gevestigd zijn.
- (20) Het Verdrag voorziet voor de goedkeuring van deze verordening niet in andere bevoegdheden dan die van artikel 308,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp

Deze verordening heeft tot doel het statuut vast te stellen van de uitvoerende agentschappen waaraan de Commissie, onder haar verantwoordelijkheid en controle, bepaalde taken voor het beheer van de communautaire programma's kan delegeren.

Artikel 2

Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

- „uitvoerend agentschap”: een juridisch lichaam dat overeenkomstig het bepaalde in deze verordening is opgericht;
- „communautair programma”: actie, geheel van acties of initiatief die/dat op grond van het betrokken basisbesluit of de betrokken begrotingstoewijzing door de Commissie voor een of meer categorieën van begunstigten wordt uitgevoerd door uitgaven vast te leggen.

Artikel 3

Oprichting en opheffing

1. De Commissie kan na een voorafgaande kosten-batenanalyse besluiten een uitvoerend agentschap op te richten teneinde daaraan bepaalde taken voor het beheer van een of meer communautaire programma's te delegeren. In het besluit wordt bepaald voor welke duur het agentschap wordt opgericht.

⁽¹⁾ PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1.

In die kosten-batenanalyse moet rekening worden gehouden met verschillende factoren, zoals bepaling van de taken die externalisering wettigen, evaluatie van baten en kosten, met inbegrip van die van controle en coördinatie en de impact op de menselijke hulpbronnen, eventuele besparingen voor de algemene begroting van de Europese Unie, doeltreffendheid en flexibiliteit van de uitvoering van de geëxternaliseerde opdrachten, vereenvoudiging van de gebruikte procedures, afstand van de geëxternaliseerde actie ten opzichte van de eindbegunstigden, zichtbaarheid van de Gemeenschap als initiatiefnemer van het betrokken communautaire programma en behoud van een gepast kennis- en ervaringsniveau binnen de diensten van de Commissie.

2. Bij het verstrijken van de periode waarvoor het agentschap is opgericht, kan de Commissie die periode verlengen, zij het niet voor langer dan de oorspronkelijk overeengekomen periode. Die nieuwe periode kan op haar beurt worden verlengd. Indien de Commissie oordeelt dat een uitvoerend agentschap dat zij heeft opgericht, niet langer nodig is, of dat het voortbestaan ervan niet langer strookt met de beginselen van goed financieel beheer, kan zij besluiten het op te heffen. Zij stelt in dat geval twee liquidateurs aan. De Commissie stelt de voorwaarden vast waaronder de liquidatie van het uitvoerend agentschap moet worden afgewikkeld. Het nettoresultaat van deze liquidatie wordt naar de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen overgedragen. Besluiten tot verlenging, verdere verlenging of opheffing worden genomen op basis van de in lid 1 bedoelde kosten-batenanalyse.

3. De Commissie stelt de in de leden 1 en 2 bedoelde besluiten vast volgens de procedure van artikel 24, lid 2. Die besluiten worden volgens dezelfde procedure gewijzigd. De Commissie verstrekt het in artikel 24, lid 1, bedoelde comité alle in dit verband noodzakelijke gegevens, met name de in lid 1 bedoelde kosten-batenanalyses en de in artikel 25 bedoelde evaluatieverslagen.

4. Bij de aanneming van een communautair programma deelt de Commissie de begrotingsautoriteit mee of zij al dan niet voornemens is een uitvoerend agentschap voor dat programma op te richten.

5. Elk overeenkomstig lid 1 opgericht uitvoerend agentschap moet aan het bepaalde in deze verordening voldoen.

Artikel 4

Rechtspositie

1. Het uitvoerend agentschap is een communautair lichaam met een openbare dienstverleningsopdracht.

2. Het uitvoerend agentschap bezit rechtspersoonlijkheid. Het geniet in elk der lidstaten de ruimste handelingsbevoegdheid welke door de nationale wetgeving aan rechtspersonen wordt toegekend. Het kan met name roerende en onroerende goederen verkrijgen of vervreemden en in rechte optreden. Te dien einde wordt het agentschap door zijn directeur vertegenwoordigd.

Artikel 5

Vestiging

1. Het uitvoerend agentschap is gevestigd op één van de plaatsen waar de Commissie haar zetel heeft en haar diensten gevestigd zijn, overeenkomstig het Protocol betreffende de plaats van de zetels van de instellingen, van bepaalde organen en diensten van de Europese Gemeenschappen en van Europol.

2. Het wordt georganiseerd volgens de eisen van beheer van de communautaire programma's waarmee het belast is en met inachtneming van de beginselen van goed financieel beheer.

Artikel 6

Taken

1. Voor het in artikel 3, lid 1, gestelde doel kan de Commissie aan het agentschap ongeacht welke taak in het kader van de uitvoering van een communautair programma delegeren, met uitzondering van taken die een beoordelingsmarge voor het maken van politieke keuzes behelzen.

2. Taken die aan een uitvoerend agentschap kunnen worden opgedragen, zijn onder meer:

- a) het beheren van de verschillende projectcyclusfasen, of delen daarvan, van afzonderlijke projecten in het kader van de uitvoering van een communautair programma en het verrichten van de nodige controles, evenals het nemen van de daarvoor vereiste beslissingen in overeenstemming met de door de Commissie verleende delegatie;
- b) het vaststellen van besluiten tot uitvoering van de bepaling en het verrichten van de budgettaire handelingen, zowel aan de ontvangsten- als aan de uitgavenzijde, die voor de uitvoering van het communautaire programma vereist zijn, met name in verband met overheidsopdrachten en subsidies, in overeenstemming met de door de Commissie verleende delegatie;
- c) het verzamelen, analyseren en aan de Commissie verstrekken van alle gegevens die nodig zijn om de uitvoering van het communautair programma te sturen.

3. De voorwaarden, criteria, parameters en regels die het uitvoerend agentschap bij de vervulling van de in lid 2 bedoelde taken in acht moet nemen, evenals de bepalingen inzake controle door de diensten van de Commissie die bevoegd zijn voor de communautaire programma's aan het beheer waarvan het uitvoerend agentschap deelneemt, worden door de Commissie in de akte van delegatie vastgesteld.

Artikel 7

Structuur

1. Het uitvoerend agentschap wordt bestuurd door een directiecomité en een directeur.

2. Het personeel van het uitvoerend agentschap staat onder gezag van de directeur.

Artikel 8

Directiecomité

1. Het directiecomité bestaat uit vijf leden, die door de Commissie worden aangewezen.

2. De leden van het directiecomité worden in principe benoemd voor twee jaar, rekening houdend met de termijn voor de uitvoering van het communautaire programma waarvan het beheer aan het agentschap is gedelegeerd. Deze ambtstermijn kan worden verlengd. Wanneer hun mandaat afloopt of zij ontslag nemen, blijven de leden in functie totdat hun mandaat is verlengd of in hun vervanging is voorzien.

3. Het directiecomité kiest uit zijn leden een voorzitter en een vice-voorzitter.

4. Het directiecomité komt op uitnodiging van de voorzitter ten minste vier keer per jaar bijeen. Het kan eveneens worden bijeengeroepen op verzoek van minstens een gewone meerderheid van de leden of op verzoek van de directeur.

5. In geval van verhindering kan elk lid van het directiecomité aan een ander lid een bijzondere machtiging verlenen om hem/haar op een vergadering te vertegenwoordigen. Elk lid kan slechts één ander lid vertegenwoordigen. Indien de voorzitter verhinderd is, leidt de vice-voorzitter de vergadering van het directiecomité.

6. De besluiten van het directiecomité worden genomen met een gewone meerderheid van de leden die hun stem uitbrengen. Bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter beslissend.

Artikel 9

Taken van het directiecomité

1. Het directiecomité stelt zijn reglement van orde vast.

2. Op basis van een ontwerp dat de directeur voorlegt en na de instemming van de Commissie te hebben gekregen, stelt het directiecomité ten laatste aan het begin van elk jaar het werkprogramma van het uitvoerend agentschap, met gedetailleerde doelstellingen en resultatenindicatoren, vast. Dit programma moet overeenstemmen met de programmering die door de Commissie is vastgelegd overeenkomstig de besluiten tot vaststelling van de communautaire programma's aan het beheer waarvan het uitvoerend agentschap deelneemt. Het jaarlijks werkprogramma kan in de loop van het jaar volgens dezelfde procedure worden aangepast om rekening te houden, onder meer, met de besluiten die de Commissie voor de betrokken communautaire programma's neemt. De in het jaarlijks werkprogramma opgenomen maatregelen gaan vergezeld van een raming van de vereiste uitgaven.

3. Het directiecomité stelt de huishoudelijke begroting van het uitvoerend agentschap vast volgens de procedure van artikel 13.

4. Het directiecomité beslist, nadat de Commissie hiermee heeft ingestemd, over de aanvaarding van giften, legaten en subsidies uit andere bronnen dan de Gemeenschap.

5. Het directiecomité beslist over de organisatie van de diensten van het uitvoerend agentschap.

6. Het directiecomité stelt de bijzondere bepalingen vast voor de uitoefening van het recht van toegang tot de documenten van het uitvoerend agentschap overeenkomstig artikel 23, lid 1.

7. Uiterlijk op 31 maart van elk jaar stelt het directiecomité het jaarlijkse activiteitenverslag vast, dat vergezeld gaat van informatie over financiën en beheer en legt het dit verslag vervolgens voor aan de Commissie. Het verslag moet worden opgesteld overeenkomstig artikel 60, lid 7, van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002. Er wordt zowel verslag uitgebracht over het gebruik van de beleidskredieten die zijn toegevoerd aan het communautaire programma waarvan het beheer aan het agentschap is gedelegeerd, als over de uitvoering van de huishoudelijke begroting van het agentschap.

Uiterlijk op 15 juni van elk jaar legt de Commissie de begrotingsautoriteit een samenvatting van de jaarlijkse activiteitenverslagen van de uitvoerende agentschappen van het voorgaande jaar voor, die wordt toegevoegd aan de samenvatting zoals bedoeld in artikel 60, lid 7, van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002.

8. Het directiecomité stelt maatregelen ter bestrijding van fraude en onregelmatigheden vast en past deze toe.

9. Het directiecomité voert alle andere bij deze verordening opgedragen taken uit.

Artikel 10

Directeur

1. De directeur van het uitvoerend agentschap wordt benoemd door de Commissie, die daartoe een ambtenaar in de zin van het statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en van de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Gemeenschappen zoals vastgesteld bij Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 259/68 (¹), hierna „het statuut” genoemd, aanwijst.

2. De directeur wordt in principe aangesteld voor een termijn van vier jaar, rekening houdend met de termijn voor de uitvoering van het communautaire programma waarvan het beheer aan het agentschap is gedelegeerd. Deze ambtstermijn kan worden verlengd. Op advies van het directiecomité kan de Commissie het mandaat van de directeur voortijdig beëindigen.

Artikel 11

Taken van de directeur

1. De directeur vertegenwoordigt het uitvoerend agentschap. Hij is belast met het beheer ervan.

2. De directeur bereidt de werkzaamheden van het directiecomité voor en stelt met name het ontwerp van het jaarlijks werkprogramma op. Hij neemt deel aan de beraadslagingen van het directiecomité, maar is niet stemgerechtigd.

3. De directeur zorgt ervoor dat het jaarlijks werkprogramma van het uitvoerend agentschap ten uitvoer wordt gelegd. Hij is met name verantwoordelijk voor de uitvoering van de in artikel 6 bedoelde taken en neemt in die hoedanigheid de nodige besluiten. Hij treedt op als gedelegeerd ordonnateur van het uitvoerend agentschap voor de besteding van de beleidskredieten van de communautaire programma's aan het beheer waarvan het uitvoerend agentschap deelneemt en waarvan de begrotingsuitvoering door de Commissie aan het agentschap is gedelegeerd.

(¹) PB L 56 van 4.3.1968, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 490/2002 (PB L 77 van 20.3.2002, blz. 1).

4. De directeur stelt een raming op van de ontvangsten en uitgaven en zorgt als ordonnateur voor de uitvoering van de huishoudelijke begroting van het uitvoerend agentschap in overeenstemming met de in artikel 15 bedoelde financiële regeling.

5. De directeur is verantwoordelijk voor het opstellen en publiceren van de verslagen die het uitvoerend agentschap aan de Commissie moet verstrekken. Het betreft met name het bij artikel 9, lid 7, voorgeschreven jaarverslag over de werkzaamheden van het uitvoerend agentschap, alsmede alle andere algemene of specifieke verslagen waarom de Commissie het uitvoerend agentschap verzoekt.

6. De directeur oefent ten aanzien van het personeel van het uitvoerend agentschap de bevoegdheden uit die volgens de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen toekomen aan het tot aanstelling van personeel bevoegde gezagsorgaan. Hij is tevens bevoegd voor alle andere aangelegenheden betreffende het personeelsbeleid van het uitvoerend agentschap.

7. De directeur stelt, overeenkomstig het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen, systemen voor beheer en interne controle in die afgestemd zijn op de aan het uitvoerend agentschap opgedragen taken, teneinde de wettigheid, de regelmatigheid en de doeltreffendheid van de door het agentschap verrichte handelingen te verzekeren.

Artikel 12

Huishoudelijke begroting

1. Voor alle uitgaven en ontvangsten van het uitvoerend agentschap worden per begrotingsjaar, dat samenvalt met het kalenderjaar, ramingen opgesteld die in zijn huishoudelijke begroting worden opgenomen. Deze ramingen, die de personeelsformatie van het uitvoerend agentschap omvatten, worden met de documenten van het voorontwerp van algemene begroting van de Europese Unie ter informatie toegezonden aan de begrotingsautoriteit. De personeelsformatie, die uitsluitend uit tijdelijke betrekkingen bestaat en het aantal, de rang en de categorie van de medewerkers van het uitvoerend agentschap tijdens het betrokken begrotingsjaar aangeeft, wordt door de begrotingsautoriteit goedgekeurd en als bijlage van afdeling III — Commissie — van de algemene begroting van de Europese Unie gepubliceerd.

2. De huishoudelijke begroting van het uitvoerend agentschap dient sluitend te zijn.

3. De ontvangsten van het uitvoerend agentschap omvatten, onder andere, een subsidie uit de algemene begroting van de Europese Unie, waarvan het bedrag door de begrotingsautoriteit wordt vastgesteld en die in mindering wordt gebracht op de financiële toewijzing van de communautaire programma's aan het beheer waarvan het agentschap deelneemt.

Artikel 13

Opstelling van de huishoudelijke begroting

1. De directeur stelt elk jaar een ontwerp van huishoudelijke begroting van het uitvoerend agentschap op met de huishoudelijke uitgaven voor het volgende begrotingsjaar. Hij legt dit ontwerp voor aan het directiecomité.

2. Het directiecomité stelt uiterlijk op 1 maart van elk jaar het ontwerp van huishoudelijke begroting, met inbegrip van de personeelsformatie, voor het volgende begrotingsjaar vast en legt het voor aan de Commissie.

3. Op basis van dit ontwerp en van de programmering die zij heeft vastgesteld voor de communautaire programma's aan het beheer waarvan het uitvoerend agentschap deelneemt, stelt de Commissie in het kader van de begrotingsprocedure voor om de jaarlijkse toelage voor de huishoudelijke begroting van het uitvoerend agentschap vast te stellen.

4. Op basis van de aldus door de begrotingsautoriteit bepaalde jaarlijkse toelage stelt het directiecomité aan het begin van elk begrotingsjaar de huishoudelijke begroting en het werkprogramma van het uitvoerend agentschap vast, rekening houdende met de diverse bijdragen die het uitvoerend agentschap ontvangt en met de middelen afkomstig uit andere bronnen.

5. De huishoudelijke begroting van het uitvoerend agentschap kan eerst definitief worden vastgesteld nadat de algemene begroting van de Europese Unie definitief is goedgekeurd.

6. Als de Commissie overweegt een uitvoerend agentschap op te richten, stelt zij in het kader van de begrotingsprocedure en met inachtneming van het transparantiebeginsel de begrotingsautoriteit in kennis van:

- a) de middelen die nodig zijn voor de werking van het agentschap, zowel financieel als personeel;
- b) de beoogde detacheringen van ambtenaren van de Commissie bij het uitvoerend agentschap;
- c) de administratieve middelen die door de overdracht van taken van de Commissiediensten aan het uitvoerend agentschap vrijkomen en de nieuwe bestemming van die vrijgekomen administratieve middelen.

7. Met inachtneming van het in artikel 15 bedoelde financieel reglement wordt voor iedere wijziging van de huishoudelijke begroting, met inbegrip van de personeelsformatie, een gewijzigde begroting vastgesteld overeenkomstig de in dit artikel voorgeschreven procedure.

Artikel 14

Uitvoering van de huishoudelijke begroting en kwijting voor de uitvoering ervan

1. De directeur voert de huishoudelijke begroting van het uitvoerend agentschap uit.

2. De rekeningen van de uitvoerende agentschappen worden met die van de Commissie geconsolideerd overeenkomstig de procedure van de artikelen 127 en 128 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 en conform de hierna volgende bepalingen:

- a) elk jaar legt de directeur de gedetailleerde rekeningen van de ontvangsten en uitgaven van het voorbije begrotingsjaar ter goedkeuring voor aan het directiecomité, dat deze rekeningen uiterlijk op 1 maart toezendt aan de rekenplichtige van de Commissie en aan de Rekenkamer;

b) de definitieve rekeningen worden uiterlijk op 1 juli van het begrotingsjaar dat volgt op het afgesloten begrotingsjaar toegezonden aan de rekenplichtige van de Commissie en aan de Rekenkamer.

3. Het Europees Parlement verleent op aanbeveling van de Raad het uitvoerend agentschap kwijting voor de uitvoering van de huishoudelijke begroting uiterlijk 29 april van het jaar $n+2$, na het verslag van de Rekenkamer te hebben bestudeerd.

Deze kwijting wordt samen met die voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie verleend.

Artikel 15

Financiële regeling van toepassing op de huishoudelijke begroting

Elk uitvoerend agentschap maakt voor de uitvoering van haar huishoudelijke begroting gebruik van het model voor een financiële regeling dat door de Commissie is vastgesteld. Die financiële regeling mag slechts van het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen afwijken indien de specifieke vereisten van hun taakverrichting dit noodzakelijk maken.

Artikel 16

Financiële regeling van toepassing op de beleidskredieten

1. Wanneer de Commissie op grond van artikel 6, lid 2, onder b), sommige taken in het kader van de besteding van beleidskredieten voor communautaire programma's aan het uitvoerend agentschap delegeert, blijven de betrokken kredieten geboekt op de algemene begroting van de Europese Unie en wordt de besteding direct ten laste van deze algemene begroting gebracht, onder de verantwoordelijkheid van de Commissie.

2. De directeur is gedelegeerd ordonnateur van het uitvoerend agentschap voor de besteding van deze beleidskredieten en moet derhalve de verplichtingen nakomen die voortvloeien uit het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.

3. De kwijting voor de uitvoering van de beleidskredieten wordt verleend in het kader van de kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie overeenkomstig artikel 276 van het Verdrag, waarvan zij integrerend deel uitmaakt.

Artikel 17

Uit andere bronnen dan de algemene begroting van de Europese Unie gefinancierde programma's

De artikelen 13 en 16 zijn van toepassing onverminderd de bijzondere bepalingen van de basisbesluiten betreffende de uit andere bronnen dan de algemene begroting van de Europese Unie gefinancierde programma's.

Artikel 18

Personeel

1. Het personeel van het uitvoerend agentschap bestaat enerzijds uit ambtenaren van de Gemeenschappen die door de instellingen worden gedetacheerd om als tijdelijke functiona-

rissen bij het uitvoerend agentschap verantwoordelijke posities te bekleden en tijdelijke functionarissen die direct door het uitvoerend agentschap zelf worden aangeworven, en anderzijds uit personeelsleden die door het uitvoerend agentschap op basis van een verlengbaar contract worden aangeworven. De aard van het contract, onderhands of openbaar, de duur en de reikwijdte van de verplichtingen van deze personeelsleden jegens het uitvoerend agentschap, en de kwalificatiecriteria worden naar gelang van de specifieke taakverrichting bepaald, met inachtneming van het statuut en de geldende nationale wetgeving.

2. Bij onveranderde activiteit en ongeacht de formule volgens welke de ambtenaar is gedetacheerd,

a) worden de vacatures die ingevolge de detachering in de oorspronkelijke instelling zijn ontstaan, niet vervuld;

b) houdt de oorspronkelijke instelling bij de forfaitaire verla-
ging rekening met de begrotingskosten van de naar de uitvoerende agentschappen gedetacheerde ambtenaren.

Het totale aantal posten waarop lid 2, eerste alinea, van toepassing is, ligt evenwel niet hoger dan het aantal posten dat noodzakelijk is voor de uitvoering van de door de Commissie aan het uitvoerende agentschap gedelegeerde taken.

3. Indien nodig stelt het directiecomité in overleg met de Commissie de uitvoeringsbepalingen in verband met het personeelsbeleid van het uitvoerend agentschap vast.

Artikel 19

Voorrechten en immuniteiten

Het protocol inzake de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen van 8 april 1965 is van toepassing op het agentschap en op het personeel, althans voorzover het statuut op dat personeel van toepassing is.

Artikel 20

Controles

1. De uitvoering van de aan de uitvoerende agentschappen opgedragen communautaire programma's is onderworpen aan de controle van de Commissie. Deze controle wordt uitgeoefend op de wijze die zij overeenkomstig artikel 6, lid 3, vaststelt.

2. De functie van intern controleur wordt bij de uitvoerende agentschappen uitgeoefend door de interne controleur van de Commissie.

3. De Commissie en het uitvoerend agentschap zorgen, elk overeenkomstig hun respectieve bevoegdheden, ervoor dat de aanbevelingen van de interne controleur worden opgevolgd.

4. Het bij Besluit 1999/352/EG, EGKS, Euratom van de Commissie ⁽¹⁾ opgerichte Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) beschikt jegens het uitvoerend agentschap en al zijn personeelsleden over dezelfde bevoegdheden als jegens de diensten van de Commissie. Het uitvoerend agentschap treedt vanaf zijn oprichting toe tot het interinstitutioneel akkoord van 25 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Commissie van de Europese Gemeenschappen betreffende de interne onderzoeken verricht door het

⁽¹⁾ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 20.

Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) ⁽¹⁾. Het directiecomité vervult de formaliteiten voor toetreding en neemt de nodige maatregelen om het verrichten van interne onderzoeken door het OLAF te vergemakkelijken.

5. De Rekenkamer onderzoekt de rekeningen van het uitvoerend agentschap overeenkomstig artikel 248 van het Verdrag.

6. Alle akten, en met name alle besluiten en contracten van het uitvoerend agentschap bepalen uitdrukkelijk dat de interne controleur van de Commissie, het OLAF en de Rekenkamer bevoegd zijn bij alle contractanten en subcontractanten die middelen van de Gemeenschappen hebben ontvangen, alsook bij de eindbegunstigden van de financiële middelen controles op stukken en controles ter plaatse uit te voeren.

Artikel 21

Aansprakelijkheid

1. De contractuele aansprakelijkheid van het uitvoerend agentschap wordt beheerst door het recht dat op het betrokken contract van toepassing is.

2. Inzake extra-contractuele aansprakelijkheid geldt dat het uitvoerend agentschap, overeenkomstig de algemene beginselen die de rechtsstelsels van de lidstaten gemeen hebben, gehouden is tot vergoeding van alle door het agentschap of zijn personeelsleden bij de uitoefening van hun taken veroorzaakte schade. Het Hof van Justitie is bevoegd kennis te nemen van geschillen over de vergoeding van dergelijke schade.

3. De persoonlijke aansprakelijkheid van de personeelsleden jegens het agentschap wordt beheerst door de bepalingen van de regeling welke op hen van toepassing is.

Artikel 22

Wettigheidstoezicht

1. Tegen iedere beschikking van een uitvoerend agentschap dat de belangen van een derde aantast, kan bij de Commissie bezwaar worden aangetekend door iedere rechtstreeks en individueel betrokken persoon of een lidstaat, teneinde de wettigheid ervan na te gaan.

Het administratief beroep wordt voorgelegd aan de Commissie binnen een maand te rekenen vanaf de dag waarop de belanghebbende kennis heeft gekregen van de betwiste beschikking.

Na de argumenten van de belanghebbende of van de betrokken lidstaat en die van het uitvoerend agentschap te hebben gehoord, doet de Commissie binnen twee maanden te rekenen vanaf de dag waarop het administratief beroep is ingesteld, uitspraak over het beroep. Zonder afbreuk te doen aan de verplichting van de Commissie om schriftelijk te antwoorden en haar beslissing te motiveren, geldt het uitblijven van een antwoord van de Commissie binnen deze termijn als stilzwijgende verwerping van het beroep.

2. De Commissie kan op eigen initiatief uitspraak doen over iedere beschikking van een uitvoerend agentschap. Zij doet dat binnen twee maanden te rekenen vanaf de datum van haar initiatief en na de argumenten van het uitvoerend agentschap te hebben gehoord.

3. Wanneer de Commissie overeenkomstig de leden 1 of 2 verzocht wordt uitspraak te doen, kan zij de uitvoering van de betrokken beschikking opschorten of voorlopige maatregelen

nemen. In haar definitieve uitspraak kan de Commissie de beschikking van het agentschap handhaven, of kan zij beslissen dat het agentschap deze geheel of gedeeltelijk moet wijzigen.

4. Het uitvoerend agentschap is gehouden binnen een redelijke termijn de nodige maatregelen te nemen om aan de beslissing van de Commissie te voldoen.

5. Tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende verwerping van het administratief beroep door de Commissie kan beroep tot nietigverklaring worden ingesteld bij het Hof van Justitie, overeenkomstig artikel 230 van het Verdrag.

Artikel 23

Toegang tot de documenten en geheimhoudingsplicht

1. Het uitvoerend agentschap is onderworpen aan de bepalingen van Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie ⁽²⁾ wanneer het een verzoek ontvangt om toegang tot een document dat in haar bezit is.

De bijzondere regelingen die voor de uitvoering van deze bepalingen nodig zijn, worden uiterlijk zes maanden na de oprichting van het uitvoerend agentschap vastgesteld door het directiecomité.

2. De leden van het directiecomité, de directeur en de leden van het personeel, ook nadat hun respectieve taken zijn beëindigd, alsmede alle andere personen die bij de werkzaamheden van het uitvoerend agentschap betrokken zijn, hebben de plicht om gegevens die vanwege hun aard onder het beroepsgeheim vallen, geheim te houden.

Artikel 24

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité, hierna „comité voor de uitvoerende agentschappen” genoemd.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 25

Evaluatie

1. Een extern evaluatieverslag over de eerste drie werksjaren van elk uitvoerend agentschap wordt in opdracht van de Commissie opgesteld en voorgelegd aan het directiecomité van het uitvoerend agentschap, het Europees Parlement, de Raad en de Rekenkamer. Het verslag bevat een kosten-batenanalyse zoals bedoeld in artikel 3, lid 1.

2. Deze evaluatie wordt om de drie jaar opnieuw gedaan onder dezelfde voorwaarden.

3. Het uitvoerend agentschap en de Commissie nemen alle passende maatregelen om eventuele problemen die uit het evaluatieverslag zijn gebleken, op te lossen.

⁽¹⁾ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 15.

⁽²⁾ PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43.

4. Als de Commissie na een dergelijke evaluatie vaststelt dat het voortbestaan van het agentschap niet langer strookt met de beginselen van goed financieel beheer, besluit zij dat het agentschap wordt opgeheven.

Artikel 26

Overgangsbepalingen

Indien er reeds uitvoerende agentschappen zijn opgericht

- a) wordt het eerste van de jaarlijkse activiteitenverslagen als bedoeld in artikel 9, lid 7, opgesteld uit hoofde van het begrotingsjaar 2003;

- b) moet de in artikel 14, lid 2, onder b), bedoelde termijn voor de toezending van de definitieve rekeningen voor het eerst worden toegepast uit hoofde van het begrotingsjaar 2005;
- c) wordt voor de begrotingsjaren voor 2005 de termijn voor de indiening van de definitieve rekeningen vastgesteld op 15 september.

Artikel 27

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de tiende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 19 december 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

L. ESPERSEN

VERORDENING (EG) Nr. 59/2003 VAN DE COMMISSIE
van 15 januari 2003
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 15 januari 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	92,5
	204	47,2
	212	104,8
	999	81,5
0707 00 05	052	131,8
	220	166,2
	628	139,2
	999	145,7
0709 10 00	220	84,8
	999	84,8
0709 90 70	052	129,4
	204	144,5
	999	136,9
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	45,6
	204	51,3
	212	57,6
	220	55,4
	999	52,5
0805 20 10	204	83,3
	999	83,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	63,2
	204	64,6
	220	54,6
	464	142,2
	624	76,8
	999	80,3
0805 50 10	052	48,2
	220	80,7
	600	71,5
	999	66,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	42,4
	400	98,5
	404	104,7
	720	120,1
	999	91,4
0808 20 50	400	116,4
	528	82,9
	720	48,6
	999	82,6

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 60/2003 VAN DE COMMISSIE**van 15 januari 2003****betreffende de opening van een openbare inschrijving voor de vaststelling van de verlaging van het recht bij invoer van maïs, van herkomst uit derde landen, in Portugal**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 12, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Gemeenschap heeft zich er ingevolge de in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguayronde gesloten landbouwovereenkomst toe verbonden een bepaalde hoeveelheid maïs in Portugal in te voeren.
- (2) Verordening (EG) nr. 1839/95 van de Commissie van 26 juli 1995 houdende uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de tariefcontingenten voor de invoer van maïs en sorgho in Spanje enerzijds en maïs in Portugal anderzijds ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2235/2000 ⁽⁴⁾, bevat bepalingen omtrent het beheer van deze bijzondere invoerregelingen. De voor de uitvoering van de openbare inschrijving vereiste aanvullende bepalingen zijn vastgesteld, met name die met betrekking tot het stellen en het vrijgeven van de zekerheid die de handelaren moeten stellen om te garanderen dat zij hun verplichtingen nakomen, in het bijzonder de verplichting tot verwerking of gebruik van het ingevoerde product op de Portugese markt.
- (3) Met het oog op de huidige noden van de Portugese markt, is het dienstig een inschrijving met verlaging van het recht bij invoer van maïs open te stellen in het kader van deze bijzondere regeling voor invoer.

- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor de verlaging van het recht bij invoer, zoals bedoeld in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92, van maïs in Portugal wordt een openbare inschrijving gehouden.
2. De inschrijving blijft geopend tot en met 13 maart 2003. Tijdens de geldigheidsduur ervan wordt wekelijks een deelinschrijving gehouden waarvoor de hoeveelheden en de uiterste data voor de indiening van de offertes in het bericht van inschrijving worden vastgesteld.
3. De bepalingen van Verordening (EG) nr. 1839/95 zijn van toepassing voorzover in deze verordening niet anders is bepaald.

Artikel 2

De in het kader van de onderhavige openbare inschrijving afgegeven invoercertificaten zijn 50 dagen geldig vanaf de datum van afgifte, in de zin van artikel 10, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1839/95.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 177 van 28.7.1995, blz. 4.

⁽⁴⁾ PB L 256 van 10.10.2000, blz. 13.

VERORDENING (EG) Nr. 61/2003 VAN DE COMMISSIE

van 15 januari 2003

tot wijziging van de bijlagen I en II bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad van 26 juni 1990 houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1937/2002 van de Commissie⁽²⁾, inzonderheid op de artikelen 6, 7 en 8,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Verordening (EEG) nr. 2377/90 moeten geleidelijk maximumwaarden worden vastgesteld voor residuen van alle farmacologisch werkzame substanties die in de Gemeenschap worden gebruikt in aan voedselproducerende dieren toegediende geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik.
- (2) Alvorens maximumwaarden voor residuen worden vastgesteld, moeten alle relevante gegevens betreffende de veiligheid van de residuen van de stof in kwestie voor de consument van levensmiddelen van dierlijke oorsprong, alsmede het effect van residuen op de industriële verwerking van de levensmiddelen, door het Comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik zijn onderzocht.
- (3) Bij het vaststellen van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong dient te worden omschreven in welke diersoorten residuen mogen worden aangetroffen, welke concentraties daarvan in elk voor consumptie in aanmerking komend weefsel van een behandeld dier toelaatbaar zijn (te onderzoeken weefsel) en welk type residu voor de controle van de residuen van belang is (indicatorresidu).
- (4) Voor de controle van residuen zoals door de desbetreffende communautaire wetgeving wordt voorgeschreven, zullen meestal maximumwaarden voor residuen in de te onderzoeken weefsels, de lever of de nieren moeten worden vastgesteld. Lever en nieren worden vaak uit voor de internationale handel bestemde karkassen verwijderd, en bijgevolg moeten ook steeds maximumwaarden voor residuen in spier- of vetweefsel worden vastgesteld.

- (5) Wat geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik betreft die aan legpluimvee, melkvee of honingbijen worden toegediend, moeten ook maximumwaarden voor residuen in eieren, melk en honing worden vastgesteld.
- (6) Cefalonium en permethrine in bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2377/90 dienen te worden opgenomen.
- (7) Trichloormethiazide dient in bijlage II van Verordening (EEG) nr. 2377/90 te worden opgenomen.
- (8) Er moet worden voorzien in een voldoende lange termijn alvorens deze verordening van kracht wordt, teneinde de lidstaten toe te laten om, met het oog op de bepalingen van deze verordening, eventueel de nodige aanpassingen aan te brengen in de reeds eerder overeenkomstig Richtlijn 2001/82/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽³⁾ verleende vergunningen voor het op de markt brengen van de bedoelde geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlagen I en II bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 worden gewijzigd zoals bepaald in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing vanaf de zestigste dag na haar bekendmaking.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 297 van 31.10.2002, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 311 van 28.11.2001, blz. 1.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 2003.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

BIJLAGE

A. Bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 wordt als volgt gewijzigd:

1. Infectiewerende middelen
- 1.2. Antibiotica
- 1.2.2. Cephalosporines

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels
„Cefalonium	Cefalonium	Runderen	20 µg/kg	Melk”

2. Antiparasitaire middelen
- 2.2. Geneesmiddelen tegen ectoparasieten
- 2.2.3. Pyretrine en pyrethroiden

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels
„Permethrine	Permethrine (Som van isomeren)	Runderen	50 µg/kg 500 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk (*)

(*) Overige bepalingen van Richtlijn 98/82/EG van de Commissie dienen nageleefd te worden (PB L 290 van 29.10.1998, blz. 25).”

B. Bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 wordt als volgt gewijzigd:

2. Organische stoffen

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten
„Trichloormethiazide	Alle voedsel producerende zoogdieren”

VERORDENING (EG) Nr. 62/2003 VAN DE COMMISSIE
van 14 januari 2003
houdende vaststelling van eenheidswaarden voor de bepaling van de douanewaarde van bepaalde
aan bederf onderhevige goederen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 444/2002 ⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 173, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In de artikelen 173 tot en met 177 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 is bepaald dat de Commissie periodieke eenheidswaarden vaststelt voor de producten die zijn omschreven in de in bijlage 26 van genoemde verordening opgenomen klasse-indeling.

- (2) De toepassing van de regelen en maatstaven bepaald in voornoemde artikelen op de gegevens die overeenkomstig het bepaalde in artikel 173, lid 2, van voornoemde verordening aan de Commissie zijn medegedeeld, leidt ertoe voor de betrokken producten de eenheidswaarden vast te stellen die zijn vermeld in de bijlage bij de onderhavige verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De eenheidswaarden bedoeld in artikel 173, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 worden vastgesteld zoals in de in de bijlage opgenomen lijst vermeld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 17 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 14 januari 2003.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 311 van 12.12.2000, blz. 17.

⁽³⁾ PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 68 van 12.3.2002, blz. 11.

BIJLAGE

Rubriek	Omschrijving	Bedrag van de eenheidswaarden/100 kg netto			
	Soort, variëteit, GN-code	EUR	DKK	SEK	GBP
1.10	Nieuwe aardappelen (primeurs) 0701 90 50	43,61	323,96	398,51	28,49
1.30	Uien (andere dan plantuitjes) 0703 10 19	6,92	51,39	63,22	4,52
1.40	Knoflook 0703 20 00	133,79	993,95	1 222,67	87,42
1.50	Prei ex 0703 90 00	95,91	712,52	876,47	62,67
1.60	Bloemkool 0704 10 00	—	—	—	—
1.80	Witte kool en rode kool 0704 90 10	110,92	824,02	1 013,64	72,48
1.90	Broccoli (Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef var. italica Plenck) ex 0704 90 90	61,43	456,36	561,38	40,14
1.100	Chineze kool ex 0704 90 90	50,84	377,69	464,60	33,22
1.110	Kropsla 0705 11 00	—	—	—	—
1.130	Wortelen ex 0706 10 00	29,39	218,34	268,58	19,20
1.140	Radijs ex 0706 90 90	89,92	668,01	821,72	58,75
1.160	Erwten (Pisum sativum), peultjes daaronder begrepen 0708 10 00	406,90	3 022,84	3 718,43	265,87
1.170	Bonen:				
1.170.1	— Bonen (Vigna spp., Phaseolus spp.) ex 0708 20 00	116,57	865,98	1 065,25	76,17
1.170.2	— Bonen (Phaseolus ssp. vulgaris var. Compressus Savi) ex 0708 20 00	54,23	402,87	495,58	35,43
1.180	Tuinbonen ex 0708 90 00	—	—	—	—
1.190	Artisjokken 0709 10 00	—	—	—	—
1.200	Asperges:				
1.200.1	— Groene ex 0709 20 00	299,32	2 223,66	2 735,36	195,58
1.200.2	— Andere ex 0709 20 00	327,41	2 432,35	2 992,06	213,93
1.210	Aubergines 0709 30 00	114,49	850,55	1 046,27	74,81

Rubriek	Omschrijving	Bedrag van de eenheidswaarden/100 kg netto			
	Soort, variëteit, GN-code	EUR	DKK	SEK	GBP
1.220	Bleekselderij (<i>Apium graveolens</i> L., var. <i>Dulce</i> (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	110,51	820,96	1 009,87	72,21
1.230	Cantharellen 0709 59 10	809,36	6 012,74	7 396,34	528,84
1.240	Niet-scherpsmakende pepers 0709 60 10	93,60	695,36	855,37	61,16
1.270	Bataten (zoete aardappelen), geheel, vers (bestemd voor menselijke consumptie) 0714 20 10	80,32	596,69	733,99	52,48
2.10	Kastanjes (<i>Castanea</i> spp.), vers ex 0802 40 00	—	—	—	—
2.30	Ananassen, vers ex 0804 30 00	106,84	793,70	976,33	69,81
2.40	Avocaten, vers ex 0804 40 00	185,11	1 375,18	1 691,63	120,95
2.50	Guaves en manga's, vers ex 0804 50 00	82,90	615,87	757,59	54,17
2.60	Sinaasappelen, andere dan pomeransen (bittere oranjeappelen), vers:				
2.60.1	— Bloedsinaasappelen en halfbloedsinaasappelen 0805 10 10	—	—	—	—
2.60.2	— Navels, navelines, navelates, salustiana's, verna's, valencia lates, maltaises, shamoutis, ovalis, trovita, hamlins 0805 10 30	—	—	—	—
2.60.3	— Andere 0805 10 50	—	—	—	—
2.70	Mandarijnen (tangerines en satsuma's daaronder begrepen), vers; clementines, wilkings en dergelijke kruisingen van citrusvruchten, vers:				
2.70.1	— Clementines ex 0805 20 10	—	—	—	—
2.70.2	— Montreales en satsuma's ex 0805 20 30	—	—	—	—
2.70.3	— Mandarijnen en wilkings ex 0805 20 50	—	—	—	—
2.70.4	— Tangerines en andere ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	—	—	—	—
2.85	Lemmetjes (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Citrus latifolia</i>), vers 0805 50 90	120,54	895,48	1 101,54	78,76
2.90	Pompelmoezen en pomelo's of grapefruit, vers:				
2.90.1	— Witte ex 0805 40 00	54,32	403,55	496,41	35,49
2.90.2	— Roze ex 0805 40 00	59,77	444,02	546,19	39,05

Rubriek	Omschrijving	Bedrag van de eenheidswaarden/100 kg netto			
	Soort, variëteit, GN-code	EUR	DKK	SEK	GBP
2.100	Druiven voor tafelgebruik 0806 10 10	183,20	1 360,98	1 674,15	119,70
2.110	Watermeloenen 0807 11 00	27,81	206,60	254,14	18,17
2.120	Andere meloenen:				
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (daaronder begrepen Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (daaronder begrepen Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	47,81	355,18	436,91	31,24
2.120.2	— Andere ex 0807 19 00	94,25	700,16	861,27	61,58
2.140	Peren:				
2.140.1	— Peren — Nashi (Pyrus pyrifolia), Peren — Ya (Pyrus bretschneideri) ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.140.2	— Andere ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.150	Abrikozen 0809 10 00	88,93	660,66	812,69	58,11
2.160	Kersen 0809 20 95 0809 20 05	465,53	3 458,43	4 254,25	304,18
2.170	Perziken 0809 30 90	150,58	1 118,67	1 376,09	98,39
2.180	Nectarines ex 0809 30 10	173,45	1 288,53	1 585,03	113,33
2.190	Pruimen 0809 40 05	127,78	949,29	1 167,73	83,49
2.200	Aardbeien 0810 10 00	396,00	2 941,88	3 618,84	258,75
2.205	Frambozen 0810 20 10	361,18	2 683,21	3 300,64	236,00
2.210	Blauwe bosbessen (vruchten van de Vaccinium myrtillus) 0810 40 30	1 967,64	14 617,60	17 981,28	1 285,66
2.220	Kiwi's (Actinidia chinensis Planch.) 0810 50 00	172,39	1 280,69	1 575,39	112,64
2.230	Granaatappels ex 0810 90 95	167,25	1 242,50	1 528,41	109,28
2.240	Kaki-appels (daaronder begrepen Sharonvrucht) ex 0810 90 95	111,55	828,73	1 019,43	72,89
2.250	Litchis ex 0810 90 30	220,81	1 640,40	2 017,87	144,28

VERORDENING (EG) Nr. 63/2003 VAN DE COMMISSIE**van 15 januari 2003****tot vaststelling van de invoerrechten in de sector granen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1249/96 van de Commissie van 28 juni 1996 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1900/2002 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 2, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 is bepaald dat bij de invoer van de in artikel 1 van die verordening bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief worden geheven. Voor de producten als bedoeld in lid 2 van dat artikel is het invoerrecht echter gelijk aan de interventieprijs voor deze producten bij de invoer, verhoogd met 55 % en verminderd met de cif-invoerprijs van de betrokken zending. Dit invoerrecht mag echter niet hoger zijn dan het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.
- (2) In artikel 10, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 is bepaald dat de cif-invoerprijzen worden berekend aan de hand van de representatieve prijzen voor het betrokken product op de wereldmarkt.

- (3) Bij Verordening (EG) nr. 1249/96 zijn bepalingen vastgesteld voor de uitvoering van Verordening (EEG) nr. 1766/92 ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen.
- (4) De vastgestelde invoerrechten zijn van toepassing totdat een nieuwe vaststelling in werking treedt. De invoerrechten blijven ook van kracht als in de twee weken die aan de volgende periodieke vaststelling voorafgaan geen enkele notering beschikbaar is voor de in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde referentiebeurs.
- (5) Voor het normaal functioneren van het stelsel van invoerrechten moeten deze rechten voor de zwevende valuta's worden berekend aan de hand van de in een referentieperiode geconstateerde representatieve marktkoersen.
- (6) De toepassing van Verordening (EG) nr. 1249/96 leidt ertoe de invoerrechten vast te stellen zoals vermeld in de bijlagen bij deze verordening.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde invoerrechten in de sector granen worden vastgesteld in bijlage I bij deze verordening en zijn bepaald aan de hand van de in bijlage II vermelde elementen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 161 van 29.6.1996, blz. 125.

⁽⁴⁾ PB L 287 van 25.10.2002, blz. 15.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor de in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten

GN-code	Omschrijving	Invoerrecht ⁽¹⁾ (in EUR/ton)
1001 10 00	Harde tarwe van hoge kwaliteit	0,00
	van gemiddelde kwaliteit	0,00
	van lage kwaliteit	0,00
1001 90 91	Zachte tarwe, zaaigoed	0,00
1001 90 99	Zachte tarwe van hoge kwaliteit, andere dan voor zaaidoeleinden ⁽²⁾	0,00
1002 00 00	Rogge	32,62
1005 10 90	Mais, zaaigoed, andere dan hybriden	42,72
1005 90 00	Mais, andere dan zaaigoed ⁽³⁾	42,72
1007 00 90	Graansorgho, andere dan hybriden bestemd voor zaaidoeleinden	32,62

⁽¹⁾ Voor producten die via de Atlantische Oceaan of het Suezkanaal in de Gemeenschap worden aangevoerd (artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1249/96) komt de importeur in aanmerking voor een verlaging van het invoerrecht met:

- 3 EUR/t, als de loshaven aan de Middellandse Zee ligt, of
- 2 EUR/t, als de loshaven in Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Denemarken, Zweden, Finland of aan de Atlantische kust van het Iberisch Schiereiland ligt.

⁽²⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 14 EUR/t.

⁽³⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 24 EUR/t, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

BIJLAGE II

Berekeningselementen

(periode van 31 december 2002 tot en met 14 januari 2003)

1. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling:

Beursnoteringen	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Product (eiwitgehalte bij 12 % vocht)	HRS2. 14 %	YC3	HAD2	van gemiddelde kwaliteit (*)	van lage kwaliteit (**)	US barley 2
Notering (EUR/t)	132,50	89,07	218,25 (**)	208,25 (**)	188,25 (**)	113,99 (**)
Golf-premie (EUR/t)	36,27	14,82	—	—	—	—
Grote-Merenpremie (EUR/t)	—	—	—	—	—	—

(*) Een korting van 10 EUR/t (artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1249/96).

(**) Een korting van 30 EUR/t (artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2378/2002).

(***) Fob Gulf.

2. Vrachttarieven/kosten: Golf van Mexico-Rotterdam: 14,75 EUR/t; Grote Meren-Rotterdam: 23,15 EUR/t.

3. Subsidies bedoeld in artikel 4, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
-
- 0,00 EUR/t (SRW2).

VERORDENING (EG) Nr. 64/2003 VAN DE COMMISSIE
van 15 januari 2003
tot wijziging van de restituties bij uitvoer voor granen en bepaalde soorten van meel, gries en
griesmeel van tarwe of van rogge

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 2, vierde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bij uitvoer van granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of rogge toe te passen restituties zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 37/2003 van de Commissie ⁽³⁾.
- (2) Toepassing van de in Verordening (EG) nr. 37/2003 genoemde regelen op de gegevens waarover de Commissie heden beschikt, geeft aanleiding tot wijziging

van de op dit tijdstip geldende restituties bij uitvoer in de zin als vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten, die vastgesteld zijn in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 37/2003 worden in overeenstemming met de bijlage bij deze verordening voor de daarin vermelde producten gewijzigd.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 5 van 10.1.2003, blz. 7.

BIJLAGE

**bij de verordening van de Commissie van 9 januari 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor
granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge**

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C09	EUR/t	10,25
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—	1101 00 15 9150	C09	EUR/t	9,50
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	C09	EUR/t	8,75
1001 90 99 9000	C05	EUR/t	0	1101 00 15 9180	C09	EUR/t	8,25
1002 00 00 9000	C06	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	C07	EUR/t	0	1102 10 00 9500	C10	EUR/t	24,75
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	C10	EUR/t	19,50
1004 00 00 9400	C06	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1005 90 00 9000	C08	EUR/t	0	1103 11 10 9400	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C09	EUR/t	11,00				

⁽¹⁾ Als dit product geagglomereerd griesmeel bevat, wordt geen restitutie verleend.

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De overige bestemmingen zijn vastgesteld als volgt:

C05 Alle bestemmingen uitgezonderd Bulgarije, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen, de Tsjechische Republiek, Roemenië, Slowakije en Slovenië.

C06 Alle bestemmingen uitgezonderd Bulgarije, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, de Tsjechische Republiek, Slowakije en Slovenië.

C07 Alle bestemmingen uitgezonderd Bulgarije, Estland, Hongarije, Letland, de Tsjechische Republiek, Slowakije en Slovenië.

C08 Alle bestemmingen uitgezonderd Bulgarije, Estland, Hongarije, de Tsjechische Republiek, Roemenië, Slowakije en Slovenië.

C09 Alle bestemmingen uitgezonderd Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen en Roemenië.

C10 Alle bestemmingen uitgezonderd Bulgarije, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen en Slovenië.

C11 Alle bestemmingen uitgezonderd Estland, Hongarije, Letland, Litouwen en Roemenië.

VERORDENING (EG) Nr. 65/2003 VAN DE COMMISSIE
van 15 januari 2003
tot wijziging van de restituties bij de uitvoer van mout

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 2, vierde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bij uitvoer van mout toe te passen restituties zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1136/2002 van de Commissie ⁽³⁾.
- (2) De toepassing van de in Verordening (EG) nr. 1136/2002 genoemde voorschriften, criteria en uitvoeringsbepalingen op de gegevens waarover de Commissie op het

huidige tijdstip beschikt, geeft aanleiding tot wijziging van de op dit tijdstip geldende restituties bij uitvoer in de zin als vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde mout worden in overeenstemming met de in de bijlage van deze verordening opgenomen bedragen voor de daarin vermelde producten gewijzigd.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 169 van 28.6.2002, blz. 39.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 15 januari 2003 tot wijziging van de restituties bij uitvoer voor mout

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
1107 10 19 9000	C12	EUR/t	0,00
1107 10 99 9000	C13	EUR/t	0,00
1107 20 00 9000	C12	EUR/t	0,00

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

De overige bestemmingen zijn vastgesteld als volgt:

C12 Alle bestemmingen uitgezonderd Bulgarije, Estland, Hongarije, Litouwen, de Tsjechische Republiek, Roemenië en Slovenië.

C13 Alle bestemmingen uitgezonderd Bulgarije, Estland, Hongarije, Litouwen, de Tsjechische Republiek, Roemenië, Slowakije en Slovenië.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

EUROPEES PARLEMENT EN RAAD

BESLUIT VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 21 november 2002

over de inzet van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie overeenkomstig punt 3 van het Interinstitutioneel Akkoord van 7 november 2002 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de financiering van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie, ter aanvulling van het Interinstitutioneel Akkoord van 6 mei 1999 over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure

(2003/32/EG)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Interinstitutioneel Akkoord van 7 november 2002 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de financiering van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie, ter aanvulling van het Interinstitutioneel Akkoord van 6 mei 1999 over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure ⁽¹⁾, en met name op punt 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1212/2002 van de Raad van 11 november 2002 tot oprichting van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie ⁽²⁾,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Na de rampzalige overstromingen van augustus en september 2002 in sommige lidstaten en in kandidaat-lidstaten waarmee momenteel toetredingsonderhandelingen worden gevoerd, heeft de Europese Unie besloten een Solidariteitsfonds van de Europese Unie op te richten om de gevolgen van rampen op te vangen.
- (2) Het Interinstitutioneel Akkoord van 7 november 2002 maakt het mogelijk het Fonds in te zetten binnen het jaarlijkse maximum van 1 miljard EUR.
- (3) Verordening (EG) nr. 1212/2002 bevat een bijzondere bepaling op grond waarvan het Fonds met terugwerkende kracht kan worden ingezet voor de rampen die zich sedert augustus van dit jaar hebben voorgedaan.

- (4) De getroffen landen hebben de Commissie een raming van de door de overstromingen van augustus en september 2002 veroorzaakte schade toegezonden,

BESLUITEN:

Artikel 1

Voor de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2002 wordt op het Solidariteitsfonds van de Europese Unie een beroep gedaan voor een bedrag van 728 miljoen EUR aan vastleggingskredieten.

Artikel 2

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Gedaan te Straatsburg, 21 november 2002.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

P. S. MØLLER

⁽¹⁾ PB C 283 van 20.11.2002, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 311 van 14.11.2002, blz. 3.

RAAD

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 19 december 2002

tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen overeenkomstig artikel 16 en bijlage II van Richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen

(2003/33/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen ⁽¹⁾, en met name op artikel 16 en bijlage II,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 16 van Richtlijn 1999/31/EG dient de Commissie voor elke stortplaatsklasse specifieke criteria en/of testmethoden en bijbehorende grenswaarden vast te stellen.
- (2) Er moet een procedure worden vastgesteld voor het bepalen van de aanvaardbaarheid van afvalstoffen op stortplaatsen.
- (3) Er moeten grenswaarden en andere criteria worden vastgesteld voor de voor verschillende stortplaatsklassen aanvaardbare afvalstoffen.
- (4) De testmethoden die moeten worden gebruikt om de aanvaardbaarheid van afvalstoffen op stortplaatsen te bepalen, moeten worden vastgesteld.
- (5) Technisch gezien is het wenselijk dat afvalstoffen die afkomstig zijn van de winning van delfstoffen en ter plaatse worden gestort, worden vrijgesteld van de criteria en procedures die in de bijlage van deze beschikking zijn neergelegd.
- (6) De lidstaten zouden over een korte maar redelijke overgangperiode moeten beschikken om het systeem op te zetten dat nodig is om deze beschikking ten uitvoer te brengen en hebben wellicht een verdere kortere overgangperiode nodig om ervoor te zorgen dat de grenswaarden worden toegepast.

- (7) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn niet in overeenstemming met het advies van het bij artikel 18 van Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen ⁽²⁾ ingestelde comité. Zij moeten derhalve krachtens artikel 18, vierde alinea, van genoemde richtlijn door de Raad worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

In deze beschikking worden de criteria en procedures voor de aanvaarding van afvalstoffen op stortplaatsen vastgesteld overeenkomstig de beginselen van Richtlijn 1999/31/EG en met name bijlage II van die richtlijn.

Artikel 2

De lidstaten passen de in deel 1 van de bijlage van deze beschikking beschreven procedure toe om de aanvaardbaarheid van afvalstoffen op stortplaatsen te bepalen.

Artikel 3

De lidstaten zorgen ervoor dat afvalstoffen alleen op een stortplaats worden aanvaard, wanneer zij voldoen aan de aanvaardingscriteria van de desbetreffende stortplaatsklasse als beschreven in deel 2 van de bijlage van deze beschikking.

Artikel 4

Om de aanvaardbaarheid van afvalstoffen op stortplaatsen te bepalen worden de bemonsterings- en testmethoden gebruikt die zijn vermeld in deel 3 van de bijlage van deze beschikking.

⁽¹⁾ PB L 182 van 16.7.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 194 van 25.7.1975, blz. 39. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 96/350/EG van de Commissie (PB L 135 van 6.6.1996, blz. 32).

Artikel 5

Onverminderd het bestaande Gemeenschapsrecht zijn de in de bijlage van deze beschikking neergelegde criteria en procedures niet van toepassing op afvalstoffen die afkomstig zijn van de prospectie, winning, behandeling en opslag van mineralen of van de exploitatie van steengroeven, wanneer deze afvalstoffen ter plaatse worden gestort. Bij ontstentenis van specifiek Gemeenschapsrecht passen de lidstaten nationale criteria en procedures toe.

Artikel 6

Eventueel noodzakelijke wijzigingen in verband met de toekomstige aanpassing van deze beschikking aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang worden vastgesteld door de Commissie, daarin bijgestaan door een uit hoofde van artikel 18 van Richtlijn 75/442/EEG ingesteld comité. Deze wijzigingen kunnen bijvoorbeeld betrekking hebben op de parameters in de lijsten van grenswaarden en/of de ontwikkeling van aanvaardingscriteria en grenswaarden voor aanvullende subcategorieën van stortplaatsen voor ongevaarlijke stoffen.

Artikel 7

1. Deze beschikking wordt van kracht op 16 juli 2004.
2. De lidstaten passen de in deel 2 van de bijlage van deze beschikking vervatte criteria uiterlijk op 16 juli 2005 toe.

Artikel 8

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 19 december 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

M. FISCHER BOEL

BIJLAGE

CRITERIA EN PROCEDURES VOOR HET AANVAARDEN VAN AFVALSTOFFEN OP STORTPLAATSEN

INLEIDING

Deze bijlage schrijft de uniforme indeling en de aanvaardingsprocedure voor afvalstoffen voor overeenkomstig bijlage II bij Richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen.

Krachtens artikel 176 van het Verdrag staat het de lidstaten vrij strengere beschermende maatregelen te handhaven of in te voeren dan die welke in deze bijlage worden vastgesteld, mits dergelijke maatregelen verenigbaar zijn met het Verdrag. Dergelijke maatregelen moeten ter kennis van de Commissie worden gebracht. Dit kan met name relevant zijn voor de grenswaarden voor cadmium en kwik in deel 2. De lidstaten kunnen ook grenswaarden invoeren voor niet in deel 2 vermelde componenten.

Deel 1 van deze bijlage schrijft de procedure voor het bepalen van de aanvaardbaarheid van afvalstoffen op stortplaatsen voor. Deze procedure bestaat uit de basiskarakterisering, een controletest en de verificatie ter plaatse, zoals gedefinieerd in bijlage II, punt 3, bij de richtlijn afvalstoffen.

Deel 2 van deze bijlage schrijft de aanvaardingscriteria voor elke stortplaatsklasse voor. Afvalstoffen mogen alleen op een stortplaats worden aanvaard als zij voldoen aan de aanvaardingscriteria van de desbetreffende stortplaatsklasse zoals die zijn vastgesteld in deel 2 van deze bijlage.

Deel 3 van deze bijlage geeft een overzicht van de te gebruiken methoden voor het bemonsteren en testen van afvalstoffen.

Bijlage A beschrijft de voor ondergrondse opslagplaatsen uit te voeren veiligheidsbeoordeling.

Bijlage B is een informatieve bijlage die een overzicht geeft van de binnen de richtlijn beschikbare mogelijkheden voor storten en voorbeelden voor een mogelijke indeling van stortplaatsen voor ongevaarlijke afvalstoffen in subcategorieën.

1. PROCEDURE VOOR HET AANVAARDEN VAN AFVALSTOFFEN OP STORTPLAATSEN

1.1. **Basiskarakterisering**

Basiskarakterisering is de eerste stap in de aanvaardingsprocedure en houdt een volledige karakterisering van de afvalstoffen in door het verzamelen van alle benodigde informatie voor het veilig verwijderen van de afvalstoffen op lange termijn. Voor elk type afvalstof is basiskarakterisering vereist.

1.1.1. *Basiskarakterisering heeft de volgende functies*

- a) basisinformatie over de afvalstoffen (type en herkomst, samenstelling, consistentie, uitloogbaarheid en — zo nodig en beschikbaar — andere karakteristieke eigenschappen);
- b) basisinformatie voor het verwerven van inzicht in het gedrag van afvalstoffen op stortplaatsen en opties voor behandeling als vastgesteld in artikel 6, onder a), van de richtlijn afvalstoffen;
- c) beoordeling van afvalstoffen aan de hand van grenswaarden;
- d) vaststelling van de belangrijkste variabelen (kritische parameters) voor het uitvoeren van de controletest en opties voor de vereenvoudiging van deze test (wat moet leiden tot een aanzienlijke vermindering van het aantal te meten bestanddelen, maar uitsluitend na overlegging van de relevante informatie); karakterisering kan verhoudingen tussen basiskarakterisering en resultaten van vereenvoudigde testprocedures opleveren alsmede frequentie van controletests.

Als de basiskarakterisering van een afvalstof laat zien dat de stof voldoet aan de in deel 2 van deze bijlage vervatte criteria voor een stortplaatsklasse, wordt de stof geacht aanvaardbaar te zijn voor deze stortplaatsklasse. Indien de afvalstof niet aan de criteria voldoet, is deze niet aanvaardbaar voor deze stortplaatsklasse.

De producent van de afvalstoffen, of de persoon die verantwoordelijk is voor het beheer ervan, is er tevens verantwoordelijk voor dat de informatie aangaande de karakterisering correct is.

De exploitant bewaart de vereiste informatie gedurende een door de lidstaat te bepalen periode.

1.1.2. *De essentiële eisen voor basiskarakterisering van de afvalstoffen zijn de volgende*

- a) bron en oorsprong van de afvalstoffen;
- b) informatie over het proces waarbij de afvalstoffen zijn geproduceerd (beschrijving en kenmerken van grondstoffen en producten);
- c) beschrijving van de afvalbehandeling die is toegepast krachtens artikel 6, punt a), van de richtlijn afvalstoffen of een verklaring van redenen waarom zulk een behandeling niet noodzakelijk wordt geacht;
- d) gegevens over de samenstelling van de afvalstoffen en het uitlooggedrag indien van toepassing;
- e) uiterlijk van de afvalstoffen (geur, kleur, fysische vorm);
- f) code volgens de Europese lijst van afvalstoffen (Beschikking 2001/118/EG van de Commissie ⁽¹⁾);
- g) voor gevaarlijke afvalstoffen ingeval van spiegelcategorieën: de desbetreffende gevaarlijke eigenschappen overeenkomstig bijlage III van Richtlijn 91/689/EG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen ⁽²⁾;
- h) informatie waaruit blijkt dat de afvalstoffen niet onder de uitsluitingen van artikel 5, lid 3, van de richtlijn afvalstoffen vallen;
- i) de stortplaatsklasse waarin de afvalstoffen kunnen worden aanvaard;
- j) zo nodig, aanvullende voorzorgsmaatregelen op de stortplaats;
- k) nagaan of recycling of nuttige toepassing van de afvalstoffen mogelijk is.

1.1.3. *Testen*

In de regel dient een afvalstof te worden getest om bovenbedoelde informatie te verkrijgen. Behalve het uitlooggedrag dient de samenstelling van het afval bekend te zijn of door uitvoering van tests te worden vastgesteld. De voor de basiskarakterisering gebruikte tests dienen ook die voor het uitvoeren van de controle te omvatten.

De inhoud van de karakterisering, de mate waarin laboratoriumproeven nodig zijn en de relatie tussen basiskarakterisering en controletest hangen af van het type afval. Er valt een onderscheid te maken tussen:

- a) afval dat regelmatig tijdens hetzelfde proces ontstaat;
- b) afval dat niet regelmatig ontstaat.

De onder a) en b) genoemde karakterisering zullen informatie verschaffen die rechtstreeks kan worden vergeleken met aanvaardingscriteria voor de desbetreffende stortplaatsklasse en bovendien kan beschrijvende informatie worden verstrekt (bijvoorbeeld de gevolgen van het storten van dit afval samen met stedelijk afval).

a) Afval dat regelmatig tijdens hetzelfde proces ontstaat

Hierbij gaat het om één afvalstof met een constante samenstelling die regelmatig tijdens hetzelfde proces ontstaat, waarbij:

- de installatie en het proces die de afvalstoffen doen ontstaan, genoegzaam bekend zijn en het uitgangsmateriaal voor het proces en het proces zelf nauwkeurig zijn omschreven;
- de exploitant van de installatie alle benodigde informatie verstrekt en de exploitant van de stortplaats informeert over veranderingen in het proces (met name veranderingen in het uitgangsmateriaal).

Het proces zal veelal in dezelfde installatie plaatsvinden. De afvalstoffen kunnen ook van verschillende installaties afkomstig zijn, als kan worden vastgesteld dat het één enkele afvalstroom met gemeenschappelijke kenmerken binnen bekende grenzen betreft (bijvoorbeeld bodemas afkomstig van de verbranding van stedelijk afval).

Voor deze afvalstoffen zal de basiskarakterisering bestaan uit de in punt 1.1.2 opgenomen essentiële eisen en met name uit het volgende:

- spreiding in de samenstelling van de afzonderlijke afvalstoffen;
- spreiding en variabiliteit van karakteristieke eigenschappen;
- indien nodig, de uitloogbaarheid van de afvalstoffen zoals bepaald door middel van een schudproef en/of een kolomproef en/of een pH-afhankelijkheidsproef;
- belangrijkste variabelen die regelmatig moeten worden getest.

⁽¹⁾ PB L 47 van 16.2.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 377 van 31.12.1991, blz. 20. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/31/EG (PB L 168 van 2.7.1994, blz. 28).

Als de afvalproductie tijdens hetzelfde proces in verschillende installaties plaatsheeft, dient informatie te worden verstrekt over de omvang van de evaluatie. Het aantal metingen moet derhalve groot genoeg zijn om de spreiding en variabiliteit van de karakteristieke eigenschappen in beeld te brengen. Het afval kan dan als gekarakteriseerd worden aangemerkt en wordt daarna slechts ter controle getest, tenzij er zich in de ontstaansprocessen belangrijke veranderingen voordoen.

Voor afvalstoffen, afkomstig van hetzelfde proces in dezelfde installatie, mogen de resultaten van de metingen slechts geringe variaties in de eigenschappen van de afvalstoffen vertonen in vergelijking met de toepasselijke grenswaarden. Het afval kan dan als gekarakteriseerd worden aangemerkt en wordt daarna slechts ter controle getest, tenzij er zich in de ontstaansprocessen belangrijke veranderingen voordoen.

De eigenschappen van afval, afkomstig van installaties voor het opbulken of mengen van afval, afvaloverslagstations of gemengde afvalstromen afkomstig van afvalinzamelingspunten kunnen aanzienlijke variaties vertonen. Bij de basiskarakterisering dient hiermee rekening te worden gehouden. Dit afval kan onder geval b) vallen.

b) Afval dat niet regelmatig ontstaat

Het betreft hier afvalstoffen die niet regelmatig tijdens hetzelfde proces in dezelfde installatie ontstaan en die geen deel uitmaken van een gekarakteriseerde afvalstroom. Voor elke partij van dergelijk afval is karakterisering vereist. De basiskarakterisering dient de essentiële eisen voor deze karakterisering te omvatten. Aangezien elke partij afval moet worden gekarakteriseerd, is uitvoering van controletests niet noodzakelijk.

1.1.4. *Gevalen waarin tests niet vereist zijn*

In de volgende gevallen zijn tests voor de basiskarakterisering niet nodig:

- a) de afvalstoffen staan op een lijst van stoffen waarvoor geen tests vereist zijn, zoals bepaald in deel 2 van deze bijlage;
- b) alle benodigde informatie voor de basiskarakterisering is bekend en naar behoren gemotiveerd ten genoegen van de bevoegde instantie;
- c) bepaalde typen afval waarvoor het testen niet uitvoerbaar is of passende testprocedures en aanvaardingscriteria ontbreken. Dit dient te worden gemotiveerd en gedocumenteerd, met omschrijving van de redenen waarom het afval aanvaardbaar wordt geacht voor deze stortplaatsklasse.

1.2. **Controletest**

Wanneer afval op grond van een basiskarakterisering overeenkomstig deel 1 van dit document als aanvaardbaar voor een stortplaatsklasse is aangemerkt, dient het afval vervolgens aan controletests te worden onderworpen om te bepalen of het afval in overeenstemming is met de resultaten van de basiskarakterisering en de in deel 2 vervatte toepasselijke aanvaardingscriteria.

Controletests hebben tot doel het periodiek testen van regelmatig ontstane afvalstromen.

De te testen toepasselijke parameters worden tijdens de basiskarakterisering bepaald. De parameters dienen te worden gerelateerd aan de uit deze karakterisering verkregen informatie; er is alleen een controle van kritische parameters (belangrijkste variabelen) nodig, zoals die tijdens de basiskarakterisering zijn vastgesteld. De controle moet laten zien dat het afval aan de grenswaarden voor de kritische parameters voldoet.

De voor uitvoering van de controletest gebruikte tests dienen deel uit te maken van de tests van de basiskarakterisering. Bij de controletests moet ten minste een schudproef worden uitgevoerd. Daarbij dienen de in deel 3 vermelde methoden te worden gebruikt.

Afval dat overeenkomstig punt 1.1.4 a) en c) vrijgesteld is van de tests voor basiskarakterisering, is ook vrijgesteld van controletests. Wel dient te worden nagegaan of dit afval in overeenstemming is met de informatie voor de basiskarakterisering die geen verband houdt met het testen.

Controletests dienen ten minste eenmaal per jaar te worden uitgevoerd en de exploitant dient er in ieder geval voor te zorgen dat uitvoering van deze tests gebeurt in een omvang en frequentie die zijn bepaald op grond van de basiskarakterisering.

De testresultaten dienen te worden bewaard gedurende een door de lidstaat te bepalen periode.

1.3. Verificatie ter plaatse

Voor elke op een stortplaats afgeleverde lading afval vindt voor en na het lossen visuele inspectie plaats. Tevens vindt controle van de vereiste documentatie plaats.

Voor afval dat door de producent van het afval op een onder zijn beheer vallende stortplaats wordt gestort, mag deze verificatie op het punt van verzending plaatsvinden.

Het afval mag op de stortplaats worden aanvaard, als het hetzelfde is als het afval dat aan de basiskarakterisering en controletests is onderworpen en in de bijbehorende documenten wordt beschreven. Is aan deze voorwaarde niet voldaan, dan mag het afval niet worden aanvaard.

De lidstaten dienen de testvereisten voor verificatie ter plaatse vast te stellen, waaronder indien nodig snelle testmethoden.

Bij de aflevering worden periodiek monsters genomen. De genomen monsters worden na aanvaarding van het afval bewaard gedurende een door de lidstaat te bepalen periode (niet minder dan een maand; zie artikel 11, lid 1, punt b), van de richtlijn afvalstoffen).

2. CRITERIA VOOR DE AANVAARDING VAN AFVALSTOFFEN

Dit deel beschrijft de criteria voor het aanvaarden van afvalstoffen in elke stortplaatsklasse, met inbegrip van de criteria voor ondergrondse opslagplaatsen.

In bepaalde gevallen zijn maximaal driemaal zo hoge grenswaarden voor in dit deel vermelde specifieke parameters (behalve opgeloste organische koolstof („Dissolved Organic Carbon” of „DOC”) in de punten 2.1.2.1, 2.2.2, 2.3.1 en 2.4.1, BTEX, PCB's en minerale olie in punt 2.1.2.2, totaal organische koolstof („Total Organic Carbon” of „TOC”) en pH in punt 2.3.2 en gewichtsverlies bij gloeien („Loss on Ignition” „LOI”) en/of TOC in punt 2.4.2, en met beperking van de mogelijke verhoging van de grenswaarde voor TOC in punt 2.1.2.2 tot twee maal de grenswaarde) aanvaardbaar, indien:

- de bevoegde instantie per geval een afvalspecifieke vergunning afgeeft voor de ontvangende stortplaats, waarbij rekening wordt gehouden met de kenmerken van de stortplaats en haar omgeving, en
- de emissies (inclusief percolaat) van de stortplaats, rekening houdend met de in dit deel voor die specifieke parameters genoemde grenswaarden, op basis van een risicoanalyse geen extra risico voor het milieu zullen opleveren.

De lidstaten brengen aan de Commissie verslag uit over het aantal vergunningen dat zij jaarlijks krachtens deze bepaling afgeven. Deze verslagen worden om de drie jaar aan de Commissie toegezonden als onderdeel van de rapportage over de uitvoering van de richtlijn afvalstoffen overeenkomstig de bepalingen van artikel 15 van die richtlijn.

De lidstaten stellen criteria vast voor de inachtneming van de in dit deel genoemde grenswaarden.

2.1. Criteria voor stortplaatsen voor inerte afvalstoffen

2.1.1. Lijst van afvalstoffen die zonder tests aanvaardbaar zijn op stortplaatsen voor inerte afvalstoffen

De afvalstoffen in de volgende beknopte lijst worden geacht te voldoen aan de criteria, vermeld in de definitie van inerte afvalstoffen in artikel 2, onder e), van de richtlijn afvalstoffen en de criteria, genoemd in punt 2.1.2. De afvalstoffen mogen zonder tests op een stortplaats voor inerte afvalstoffen worden toegelaten.

Het afval dient uit één enkele stroom (slechts één bron) van één afvaltype te bestaan. Verschillende afvalstoffen op de lijst kunnen tezamen worden aanvaard, mits ze van dezelfde bron afkomstig zijn.

In geval van een vermoeden van vervuiling (op grond van ofwel visuele inspectie ofwel kennis van de oorsprong van het afval) dienen tests plaats te vinden of dient het afval te worden geweigerd. Als de in de lijst voorkomende afvalstoffen zo sterk vervuild zijn of zoveel ander materiaal of andere stoffen, zoals metalen, asbest, kunststoffen of chemische stoffen, bevatten dat het risico van de afvalstoffen dermate wordt verhoogd dat ze op stortplaatsen van andere klassen dienen te worden gestort, is aanvaarding ervan op een stortplaats voor inerte afvalstoffen niet toegestaan.

Als niet met zekerheid is vast te stellen dat de afvalstoffen in overeenstemming zijn met de definitie van inerte afvalstoffen in artikel 2, onder e), van de richtlijn afvalstoffen en de criteria in punt 2.1.2 of dat de afvalstoffen niet zijn vervuild, moeten tests plaatsvinden. Daarbij moeten de in deel 3 vermelde methoden worden gebruikt.

EAC-code	Beschrijving	Restricties
1011 03	Vezelmateriaal op basis van afvalglas	Alleen zonder organische bindmiddelen
1501 07	Glasverpakking	
1701 01	Beton	Alleen geselecteerd bouw- en sloopafval (*)
1701 02	Bakstenen	Alleen geselecteerd bouw- en sloopafval (*)
1701 03	Tegels en keramiek	Alleen geselecteerd bouw- en sloopafval (*)
1701 07	Mengsels van beton, bakstenen, tegels en keramiek	Alleen geselecteerd bouw- en sloopafval (*)
1702 02	Glas	
1705 04	Grond en stenen	Uitgezonderd teelaarde, turf; uitgezonderd grond en stenen afkomstig van vervuilde locaties
1912 05	Glas	
2001 02	Glas	Alleen gescheiden ingezameld glas
2002 02	Grond en stenen	Alleen afkomstig van tuin- en parkafval; teelaarde en turf uitgezonderd

(*) Geselecteerd bouw- en sloopafval: met lage concentraties van andere typen materialen (zoals metalen, kunststof, organische stoffen, hout of rubber). De oorsprong van het afval moet bekend zijn.

- Geen bouw- en sloopafval afkomstig van gebouwen vervuild met anorganische of organische gevaarlijke stoffen, bijvoorbeeld vanwege productieprocessen in het gebouw, bodemvervuiling of opslag en gebruik van pesticiden of andere gevaarlijke stoffen, tenzij duidelijk is aangetoond dat het gesloopte gebouw niet ernstig was vervuild.
- Geen bouw- en sloopafval afkomstig van gebouwen die zijn behandeld, bedekt of beschilderd met materialen die aanzienlijke hoeveelheden gevaarlijke stoffen bevatten.

Afvalstoffen die niet in deze lijst voorkomen, moeten aan de tests worden onderworpen die zijn vastgesteld in deel 1 van dit document om te bepalen of ze voldoen aan de criteria voor afvalstoffen die aanvaardbaar zijn op stortplaatsen voor inerte afvalstoffen zoals bepaald onder 2.1.2.

2.1.2. Grenswaarden voor afvalstoffen die aanvaardbaar zijn op stortplaatsen voor inerte afvalstoffen

2.1.2.1. Grenswaarden voor uitloging

De volgende grenswaarden voor uitloging zijn van toepassing op afval dat aanvaardbaar is op stortplaatsen voor inerte afvalstoffen, berekend bij een verhouding vloeistof/vaste stof (L/S) van 2 l/kg en 10 l/kg voor totale afgifte en rechtstreeks uitgedrukt in mg/l voor C_0 (het eerste eluaat van de kolomproef bij L/S = 0,1 l/kg). De lidstaten bepalen welke testmethoden (zie deel 3) en overeenkomstige desbetreffende grenswaarden in de tabel moeten worden gebruikt.

Component	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C_0 (kolomproef)
	mg/kg droge stof	mg/kg droge stof	mg/l
As	0,1	0,5	0,06
Ba	7	20	4
Cd	0,03	0,04	0,02
Cr totaal	0,2	0,5	0,1

Component	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (kolomproef)
	mg/kg droge stof	mg/kg droge stof	mg/l
Cu	0,9	2	0,6
Hg	0,003	0,01	0,002
Mo	0,3	0,5	0,2
Ni	0,2	0,4	0,12
Pb	0,2	0,5	0,15
Sb	0,02	0,06	0,1
Se	0,06	0,1	0,04
Zn	2	4	1,2
Chloride	550	800	460
Fluoride	4	10	2,5
Sulfaat	560 (*)	1 000 (*)	1 500
Fenolindex	0,5	1	0,3
DOC (**)	240	500	160
TDS (***)	2 500	4 000	—

(*) Als de afvalstoffen niet aan deze waarden voor sulfaat voldoen, kunnen ze toch als in overeenstemming zijnde met de aanvaardingscriteria worden beschouwd als de uitlozing een van de volgende waarden niet overschrijdt: 1 500 mg/l uitgedrukt als C₀ bij L/S = 0,1 l/kg en 6 000 mg/kg bij L/S = 10 l/kg. Er zal een kolomproef nodig zijn om de grenswaarde te bepalen bij L/S = 0,1 l/kg onder omstandigheden van initieel evenwicht, terwijl de waarde bij L/S = 10 l/kg kan worden bepaald door ofwel een schudproef ofwel een kolomproef onder omstandigheden die lokaal evenwicht benaderen.

(**) Als de afvalstoffen bij hun eigen pH-waarde niet aan deze waarden voor DOC voldoen, kunnen ze eventueel worden getest bij L/S = 10 l/kg en een pH tussen 7,5 en 8,0. De afvalstoffen kunnen worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de aanvaardingscriteria voor DOC, als het resultaat van deze bepaling niet hoger is dan 500 mg/kg. (Er is een ontwerpmethodologie beschikbaar op basis van de voorlopige EN 14429.)

(***) De waarden voor totaal opgeloste vaste stoffen („Total Dissolved Solids” (TDS)) kunnen als alternatief voor de waarden voor sulfaat en chloride worden gebruikt.

2.1.2.2. Grenswaarden voor het totaalgehalte van organische parameters

Behalve aan de onder 2.1.2.1 vermelde grenswaarden voor uitlozing dienen inerte afvalstoffen aan de volgende aanvullende grenswaarden te voldoen:

Parameter	Waarde mg/kg
TOC (totaal organische koolstof)	30 000 (*)
BTEX (benzeen, toluen, ethylbenzeen en xylenen)	6
PCB's (polychloorbifenylen, 7 ongeneren)	1
Minerale olie (C10 t/m C40)	500
PAK's (polycyclische aromatische koolwaterstoffen)	Grenswaarde door lidstaten te bepalen

(*) In het geval van grond mag de bevoegde instantie een hogere grenswaarde toestaan, mits voor DOC een waarde van 500 mg/kg niet overschreden wordt bij L/S = 10 l/kg en de pH-waarde van de grond zelf dan wel een pH tussen 7,5 en 8.

2.2. Criteria voor stortplaatsen voor ongevaarlijke afvalstoffen

De lidstaten kunnen subcategorieën van stortplaatsen voor ongevaarlijke afvalstoffen creëren.

Deze bijlage bevat alleen grenswaarden voor ongevaarlijke afvalstoffen, die in dezelfde cel worden gestort als stabiele, niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen.

2.2.1. Afvalstoffen die zonder tests aanvaardbaar zijn op stortplaatsen voor ongevaarlijke afvalstoffen

Stedelijk afval zoals gedefinieerd in artikel 2, onder b), van de richtlijn afvalstoffen, dat is ingedeeld als ongevaarlijk in hoofdstuk 20 van de Europese lijst van afvalstoffen, gescheiden ingezamelde ongevaarlijke fracties van huishoudelijk afval en dezelfde ongevaarlijke materialen van andere oorsprong kunnen zonder tests worden aanvaard op stortplaatsen voor ongevaarlijke afvalstoffen.

Het afval mag niet worden toegelaten als het niet vooraf is behandeld overeenkomstig artikel 6, onder a), van de richtlijn afvalstoffen, of als het zo sterk is vervuild dat het risico van de afvalstoffen zodanig wordt verhoogd dat ze op stortplaatsen van andere klassen dienen te worden gestort.

Het afval mag niet worden aanvaard in cellen waar stabiele, niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen worden aanvaard overeenkomstig artikel 6, onder c), punt iii), van de richtlijn afvalstoffen.

2.2.2. Grenswaarden voor ongevaarlijke afvalstoffen

De volgende grenswaarden zijn van toepassing op korrelvormige ongevaarlijke afvalstoffen, die in dezelfde cel worden aanvaard als stabiele, niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen, berekend bij $L/S = 2$ en 10 l/kg voor totale afgifte en rechtstreeks uitgedrukt in mg/l voor C_o (in het eerste eluaat van kolomproef bij $L/S = 0,1 \text{ l/kg}$). Korrelvormige afvalstoffen omvatten alle afvalstoffen die niet monolithisch zijn. De lidstaten dienen te bepalen welke testmethoden (zie deel 3) en desbetreffende grenswaarden in de tabel moeten worden gebruikt.

Componenten	$L/S = 2 \text{ l/kg}$	$L/S = 10 \text{ l/kg}$	C_o (kolomproef)
	mg/kg droge stof	mg/kg droge stof	mg/l
As	0,4	2	0,3
Ba	30	100	20
Cd	0,6	1	0,3
Cr totaal	4	10	2,5
Cu	25	50	30
Hg	0,05	0,2	0,03
Mo	5	10	3,5
Ni	5	10	3
Pb	5	10	3
Sb	0,2	0,7	0,15
Se	0,3	0,5	0,2
Zn	25	50	15
Chloride	10 000	15 000	8 500

Componenten	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C _o (kolomproef)
	mg/kg droge stof	mg/kg droge stof	mg/l
Fluoride	60	150	40
Sulfaat	10 000	20 000	7 000
DOC (*)	380	800	250
TDS (**)	40 000	60 000	—

(*) Als de afvalstoffen bij hun eigen pH-waarde niet aan deze waarden voor DOC voldoen, kunnen ze eventueel worden getest bij L/S = 10 l/kg en een pH van 7,5-8,0. De afvalstoffen kunnen worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de aanvaardingscriteria voor DOC, als het resultaat van deze bepaling niet hoger is dan 800 mg/kg. (Er is een ontwerpmethode beschikbaar op basis van de voorlopige EN 14429.)

(**) De waarden voor TDS kunnen als alternatief voor de waarden voor sulfaat en chloride worden gebruikt.

De lidstaten stellen criteria voor monolithisch afval vast om hetzelfde niveau van milieubescherming te bieden als de bovengenoemde grenswaarden.

2.2.3. Gipsafval

Ongevaarlijke materialen op gipsbasis mogen alleen op stortplaatsen voor ongevaarlijke afvalstoffen worden gestort in cellen waarin geen biologisch afbreekbaar afval wordt aanvaard. De grenswaarden voor TOC en DOC die in de punten 2.3.2 en 2.3.1 worden vermeld, gelden voor afval dat samen met materialen op gipsbasis wordt gestort.

2.3. Criteria voor gevaarlijke afvalstoffen die aanvaardbaar zijn op stortplaatsen voor ongevaarlijke afvalstoffen overeenkomstig artikel 6, onder deel c), punt iii)

Stabiel, niet-reactief betekent dat het uitlooggedrag van het afval op lange termijn onder de ontwerpomstandigheden van de stortplaats of bij voorzienbare calamiteiten niet in ongunstige zin verandert:

- in het afval zelf (bijvoorbeeld door biologische afbraak);
- onder invloed van omgevingsomstandigheden op lange termijn (bijvoorbeeld water, lucht, temperatuur, mechanische invloeden);
- onder invloed van andere afvalstoffen (met inbegrip van afvalproducten zoals percolaat en gas).

2.3.1. Grenswaarden voor uitloging

De volgende grenswaarden voor uitloging zijn van toepassing op korrelvormige gevaarlijke afvalstoffen die aanvaardbaar zijn op stortplaatsen voor ongevaarlijke afvalstoffen, berekend bij L/S = 2 en 10 l/kg voor totale afgifte en rechtstreeks uitgedrukt in mg/l voor C_o (het eerste eluaat van kolomproef bij L/S = 0,1 l/kg). Korrelvormig afval omvat alle afvalstoffen die niet monolithisch zijn. De lidstaten dienen te bepalen welke testmethoden en overeenkomstige grenswaarden moeten worden gebruikt.

Componenten	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C _o (kolomproef)
	mg/kg droge stof	mg/kg droge stof	mg/l
As	0,4	2	0,3
Ba	30	100	20
Cd	0,6	1	0,3
Cr totaal	4	10	2,5

Componenten	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C _o (kolomproef)
	mg/kg droge stof	mg/kg droge stof	mg/l
Cu	25	50	30
Hg	0,05	0,2	0,03
Mo	5	10	3,5
Ni	5	10	3
Pb	5	10	3
Sb	0,2	0,7	0,15
Se	0,3	0,5	0,2
Zn	25	50	15
Chloride	10 000	15 000	8 500
Fluoride	60	150	40
Sulfaat	10 000	20 000	7 000
DOC (*)	380	800	250
TDS (**)	40 000	60 000	—

(*) Als de afvalstoffen bij hun eigen pH-waarde niet aan deze waarden voor DOC voldoen, kunnen ze eventueel worden getest bij L/S = 10 l/kg en een pH van 7,5-8,0. De afvalstoffen kunnen worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de aanvaardingscriteria voor DOC, als het resultaat van deze bepaling niet hoger is dan 800 mg/kg. (Er is een ontwerpmethode beschikbaar op basis van de voorlopige EN 14429.)

(**) De waarden voor TDS kunnen als alternatief voor de waarden voor sulfaat en chloride worden gebruikt.

De lidstaten stellen criteria voor monolithisch afval vast om hetzelfde niveau van milieubescherming te bieden als de bovenstaande grenswaarden.

2.3.2. Overige criteria

Behalve aan de onder 2.3.1 vermelde grenswaarden voor uitloging dient korrelvormig afval aan de volgende aanvullende criteria te voldoen:

Parameter	Waarde
TOC (totaal organische koolstof)	5 % (*)
pH	minimaal 6
ZBV (zuurbindend vermogen)	moet worden gecontroleerd

(*) Als deze waarde wordt overschreden, mag de bevoegde instantie een hogere grenswaarde toelaten, mits voor de DOC een waarde van 800 mg/kg niet wordt overschreden bij L/S = 10 l/kg en de pH-waarde van het materiaal zelf dan wel een pH tussen 7,5 en 8.

De lidstaten moeten criteria vaststellen om te bewerkstelligen dat het afval voldoende fysieke stabiliteit en draagvermogen heeft.

De lidstaten stellen criteria vast om te bewerkstelligen dat gevaarlijke monolithische afvalstoffen stabiel en niet-reactief zijn voordat ze op stortplaatsen voor ongevaarlijke afvalstoffen worden aanvaard.

2.3.3. *Asbestafval*

Bouwmateriaal dat asbest bevat en ander geschikt asbestafval mogen zonder tests op stortplaatsen voor ongevaarlijke afvalstoffen worden gestort in overeenstemming met artikel 6, onder deel c), punt iii), van de richtlijn afvalstoffen.

Voor stortplaatsen die asbest bevattend bouwmateriaal en ander geschikt asbestafval ontvangen, dient aan de volgende eisen te worden voldaan:

- het afval bevat geen andere gevaarlijke stoffen dan gebonden asbest, met inbegrip van door een bindmiddel gebonden of in kunststof verpakte asbestvezels;
- de stortplaats aanvaardt uitsluitend asbest bevattend bouwmateriaal en ander geschikt asbestafval; dit afval mag ook in een afzonderlijke cel van een stortplaats voor ongevaarlijke afvalstoffen worden gestort, als deze cel voldoende geïsoleerd is;
- om verspreiding van vezels te voorkomen, wordt het stortgebied dagelijks en voorafgaand aan elke verdichtingsbewerking met daartoe geëigend materiaal afgedekt en wordt het, als het afval niet is verpakt, regelmatig besprenkeld;
- uiteindelijk wordt de stortplaats/cel geheel afgedekt om verspreiding van vezels te voorkomen;
- op de stortplaats/cel worden geen werkzaamheden uitgevoerd die het vrijkomen van vezels tot gevolg kunnen hebben (bv. het boren van gaten);
- na sluiting van de stortplaats/cel wordt een plattegrond van de locatie bewaard, waarop is aangegeven dat er asbestafval is gestort;
- er worden passende maatregelen genomen om de mogelijkheden tot gebruik van de locatie na sluiting van de stortplaats te beperken teneinde te voorkomen dat mensen in contact met het afval komen.

Voor stortplaatsen die uitsluitend asbest bevattend bouwmateriaal ontvangen, kunnen de in bijlage I, punten 3.2 en 3.3, van de richtlijn afvalstoffen vervatte eisen worden afgezwakt, als aan de bovenvermelde eisen is voldaan.

2.4. **Criteria voor afval dat aanvaardbaar is op stortplaatsen voor gevaarlijke afvalstoffen**2.4.1. *Grenswaarden voor uitloging*

De volgende grenswaarden voor uitloging zijn van toepassing op korrelvormig afval dat aanvaardbaar is op stortplaatsen voor gevaarlijke afvalstoffen, berekend bij $L/S = 2$ en 10 l/kg voor totale afgifte en rechtstreeks uitgedrukt in mg/l voor C_o (het eerste eluaat van de kolomproef bij $L/S 0,1 \text{ l/kg}$). Korrelvormig afval omvat alle afvalstoffen die niet monolithisch zijn. De lidstaten dienen te bepalen welke testmethoden en overeenkomstige grenswaarden in de tabel moeten worden gebruikt.

Componenten	$L/S = 2 \text{ l/kg}$	$L/S = 10 \text{ l/kg}$	C_o (kolomproef)
	mg/kg droge stof	mg/kg droge stof	mg/l
As	6	25	3
Ba	100	300	60
Cd	3	5	1,7
Cr totaal	25	70	15
Cu	50	100	60
Hg	0,5	2	0,3
Mo	20	30	10
Ni	20	40	12
Pb	25	50	15

Componenten	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C _o (kolomproef)
	mg/kg droge stof	mg/kg droge stof	mg/l
Sb	2	5	1
Se	4	7	3
Zn	90	200	60
Chloride	17 000	25 000	15 000
Fluoride	200	500	120
Sulfaat	25 000	50 000	17 000
DOC (*)	480	1 000	320
TDS (**)	70 000	100 000	—

(*) Als de afvalstoffen bij hun eigen pH-waarde niet aan deze waarden voor DOC voldoen, kunnen ze eventueel worden getest bij L/S = 10 l/kg en een pH van 7,5- 8,0. De afvalstoffen kunnen worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de aanvaardingscriteria voor DOC, als het resultaat van deze bepaling niet hoger is dan 1 000 mg/kg. (Er is een ontwerpmetode beschikbaar op basis van de voorlopige EN 14429.)

(**) De waarden voor TDS kunnen als alternatief voor de waarden voor sulfaat en chloride worden gebruikt.

De lidstaten stellen criteria voor monolithisch afval vast om hetzelfde niveau van milieubescherming te bieden als de bovengenoemde grenswaarden.

2.4.2. Overige criteria

Behalve aan de onder 2.4.1 vermelde grenswaarden voor uitloging moeten gevaarlijke afvalstoffen aan de volgende aanvullende criteria voldoen:

Parameter	Waarden
LOI (*)	10 %
TOC (*)	6 % (**)
ZBV	moet worden gecontroleerd

(*) LOI of TOC moet worden gebruikt.

(**) Als deze waarde wordt overschreden, mag de bevoegde instantie een hogere grenswaarde toelaten, mits voor de opgeloste organische koolstof (DOC) een waarde van 1 000 mg/kg niet wordt overschreden bij L/S = 10 l/kg en de pH-waarde van het materiaal zelf dan wel een pH tussen 7,5 en 8.

2.5. Criteria voor ondergrondse opslagplaatsen

Voor het aanvaarden van afvalstoffen in ondergrondse opslagplaatsen dient een veiligheidsbeoordeling van elke specifieke opslagplaats plaats te vinden, zoals deze is gedefinieerd in bijlage A bij dit document. Aanvaarding van afvalstoffen is alleen toegestaan als ze in overeenstemming zijn met de specifieke veiligheidsbeoordeling.

Op ondergrondse opslagplaatsen voor inerte afvalstoffen is alleen aanvaarding toegestaan van afvalstoffen die aan de onder 2.1. vermelde criteria voldoen.

Op ondergrondse opslagplaatsen voor ongevaarlijke afvalstoffen is alleen aanvaarding toegestaan van afvalstoffen die aan de onder 2.2. of 2.3. vermelde criteria voldoen.

Op ondergrondse opslagplaatsen voor gevaarlijke afvalstoffen is aanvaarding van afvalstoffen alleen toegestaan als ze in overeenstemming zijn met de veiligheidsbeoordeling voor deze specifieke opslagplaatsen. In dit geval zijn de onder 2.4. vermelde criteria niet van toepassing. Wel dienen de afvalstoffen te worden onderworpen aan de in deel 1 beschreven aanvaardingsprocedure.

3. BEMONSTERINGS- EN TESTMETHODEN

De bemonsterings- en testwerkzaamheden voor basiskarakterisering en de controletest worden verricht door onafhankelijke en gekwalificeerde personen en instellingen. Laboratoria dienen over aantoonbare ervaring in het testen en analyseren van afvalstoffen en over een efficiënt systeem voor kwaliteitsborging te beschikken.

De lidstaten kunnen besluiten dat

1. de bemonsteringswerkzaamheden door producenten of operatoren kunnen worden verricht op voorwaarde dat middels een toereikend toezicht door onafhankelijke en gekwalificeerde personen of instellingen wordt gegarandeerd dat de in deze beschikking omschreven doelstellingen worden bereikt;
2. de testwerkzaamheden door producenten of operatoren kunnen worden verricht, indien zij een passend systeem voor kwaliteitsborging met periodieke onafhankelijke controle hebben opgezet.

Zolang de CEN-norm niet als formele Europese Norm (EN) beschikbaar is, maken de lidstaten gebruik van nationale normen of procedures dan wel de ontwerpnorm van de CEN, wanneer deze het prEN-stadium heeft bereikt.

De volgende methoden worden gebruikt:

Bemonstering

Voor de bemonstering van afvalstoffen — voor basiskarakterisering, controletests en verificatie ter plaatse — wordt een bemonsteringsplan ontwikkeld overeenkomstig deel 1 van de bemonsteringsnorm die momenteel door de CEN wordt opgesteld.

Algemene eigenschappen van afvalstoffen

EN 13137	Bepaling van het gehalte aan TOC in afval, slib en sediment
prEN 14346	Berekening van het drogestofgehalte door bepaling van de droge rest of het watergehalte

Uitloogproeven

prEN14405	Uitloogproef ter karakterisering — Opwaartse kolomproef (Opwaartse kolomproef voor anorganische stoffen)
EN 12457/1-4	Uitloging — Verkorte uitloogproef van korrelvormige afvalstoffen en slib
	deel 1: bij L/S = 2 l/kg, korrelgrootte < 4 mm;
	deel 2: bij L/S = 10 l/kg, korrelgrootte < 4 mm;
	deel 3: bij L/S = 2 en 8 l/kg, korrelgrootte < 4 mm;
	deel 4: bij L/S = 10 l/kg, korrelgrootte < 10 mm.

Ontsluiting van ruwe afvalstoffen

EN 13657	Ontsluiting voor de bepaling van in koningswater oplosbare elementen in afval (gedeeltelijke ontsluiting van de vaste afvalstoffen vóór elementaire analyse, waarbij de silicaatmatrix intact blijft)
EN 13656	Microgolfontsluiting met waterstoffluoride- (HF), salpeterzuur- (HNO ₃) en zoutzuur- (HCl)-mengsels voor de bepaling van elementen in afval (totale ontsluiting van de vaste afvalstoffen vóór elementaire analyse)

Analyse

ENV 12506	Analyse van eluaten — Bepaling van pH, As, Ba, Cd, Cl, Co, Cr, Cr(VI), Cu, Mo, Ni, NO ₃ , Pb, S, SO ₄ , V en Zn (analyse van anorganische bestanddelen van vaste afvalstoffen en/of het eluaat ervan; macro-, micro- en spoorelementen)
ENV 13370	Analyse van eluaten — Bepaling van het gehalte aan ammonium-N, AOX, geleidbaarheid, Hg, fenolindex, TOC, vrij CN, F (analyse van anorganische bestanddelen van vaste afvalstoffen en/of het eluaat ervan (anionen))
prEN 14039	Bepaling van het gehalte aan minerale olie C ₁₀ -C ₄₀ met gaschromatografie

Deze lijst zal worden gewijzigd als er meer CEN-normen beschikbaar zijn.

Voor tests en analyses waarvoor (nog) geen CEN-methoden beschikbaar zijn, dienen de gebruikte methoden door de bevoegde instanties te worden goedgekeurd.

*Bijlage A***VEILIGHEIDSBEOORDELING VOOR HET AANVAARDEN VAN AFVAL IN ONDERGRONDSE OPSLAG-PLAATSEN****1. VEILIGHEIDSFILOSOFIE VOOR ONDERGRONDSE OPSLAGPLAATSEN: ALLE TYPEN****1.1. Het belang van de geologische barrière**

Isolering van afvalstoffen van de biosfeer is het einddoel voor de definitieve verwijdering van afvalstoffen in ondergrondse opslagplaatsen. De afvalstoffen, de geologische barrière en de onderaardse ruimten, met inbegrip van aangelegde structuren, vormen een systeem dat samen met alle andere technische aspecten aan de desbetreffende eisen moet voldoen.

Aan de eisen van de waterkaderrichtlijn (2000/60/EG) kan alleen worden voldaan door aan te tonen dat de installatie op lange termijn veilig is (zie punt 1.2.7). Artikel 11, lid 3, onder j), van die richtlijn verbiedt in het algemeen de rechtstreekse lozing van verontreinigende stoffen in het grondwater. Krachtens artikel 4, lid 1, onder b), punt i), van diezelfde richtlijn dienen de lidstaten maatregelen te nemen ter voorkoming van de achteruitgang van de toestand van alle grondwaterlichamen.

1.2. Risicobeoordeling voor elke specifieke opslagplaats

De risicobeoordeling vereist de vaststelling van:

- het gevaar (in dit geval de gestorte afvalstoffen),
- de receptoren (in dit geval de biosfeer en mogelijk het grondwater),
- de wegen waarlangs uit het afval afkomstige stoffen de biosfeer kunnen bereiken, en
- de beoordeling van het effect van stoffen die de biosfeer kunnen bereiken.

Aanvaardingscriteria voor ondergrondse opslagplaatsen dienen te worden afgeleid van onder meer een analyse van het opberggesteente, dus er dient te worden aangetoond dat geen van de in bijlage I van de richtlijn afvalstoffen genoemde voorwaarden (met uitzondering van de punten 2, 3, 4 en 5 van die bijlage I) van toepassing zijn.

De aanvaardingscriteria voor ondergrondse opslagplaatsen kunnen alleen met inachtneming van de plaatselijke omstandigheden worden bepaald. Daartoe is het nodig de geschiktheid van de lagen voor de aanleg van een opslagplaats aan te tonen, d.w.z. te beoordelen wat de risico's voor insluiting zijn, rekening houdend met het totaalsysteem van de afvalstoffen, de aangelegde structuren en onderaardse ruimten en het opberggesteente.

Uitvoering van de risicobeoordeling van de installatie dient te geschieden voor zowel de operationele als de postoperationele fase. Op grond van deze beoordelingen is het mogelijk de vereiste beheersings- en veiligheidsmaatregelen vast te stellen en de aanvaardingscriteria te formuleren.

Er wordt een geïntegreerde prestatiebeoordelingsanalyse gemaakt, bestaande uit de volgende onderdelen:

1. geologische beoordeling,
2. geomechanische beoordeling,
3. hydrogeologische beoordeling,
4. geochemische beoordeling,
5. beoordeling van het effect op de biosfeer,
6. beoordeling van de operationele fase,
7. langetermijnbeoordeling,
8. beoordeling van het effect van alle oppervlaktevoorzieningen ter plaatse.

1.2.1. Geologische beoordeling

Een diepgaand onderzoek naar of grondige kennis van de geologische gesteldheid van een stortplaats is vereist. Dit houdt in onderzoek naar en analyse van de soorten gesteenten, de bodem en de topografie. De geologische beoordeling dient aan te tonen of de stortplaats geschikt is voor ondergrondse opslag. De beoordeling dient ook de locatie, frequentie en structuur van breuken of scheuren in omringende geologische lagen en het mogelijke effect van seismische activiteit op deze structuren te betreffen. Ook dient onderzoek te worden gedaan naar alternatieve locaties voor ondergrondse opslag.

1.2.2. *Geomechanische beoordeling*

De stabiliteit van de onderaardse ruimten moet worden aangetoond door middel van passende onderzoeken en prognoses. Het gestorte afval dient deel uit te maken van deze beoordeling. De processen dienen op systematische wijze te worden geanalyseerd en gedocumenteerd.

Aangetoond dient te worden:

1. dat tijdens en na de vorming van de onderaardse ruimten geen vervorming in de ruimte zelf of aan het aardoppervlak is te verwachten die afbreuk kan doen aan de exploitatie van de ondergrondse opslagplaats of een weg naar de biosfeer kan verschaffen;
2. dat het draagvermogen van de onderaardse ruimte voldoende is om instorting ervan tijdens de exploitatie te voorkomen;
3. dat het gestorte materiaal de noodzakelijke stabiliteit moet hebben die verenigbaar is met de geomechanische eigenschappen van het opberggesteente.

1.2.3. *Hydrogeologische beoordeling*

Er is een diepgaand onderzoek naar de hydraulische eigenschappen nodig om het stroompatroon van het grondwater in de omringende lagen te beoordelen op basis van informatie over de hydraulische geleidbaarheid van de gesteentemassa, scheuren en de hydraulische gradiënten.

1.2.4. *Geochemische beoordeling*

Er is diepgaand onderzoek naar de samenstelling van het gesteente en het grondwater nodig voor een beoordeling van de huidige samenstelling van het grondwater en de mogelijke ontwikkeling daarvan in de tijd, de aard en hoeveelheid van scheuren opvullende mineralen, alsmede een kwantitatieve mineralogische beschrijving van het opberggesteente. Het effect van variabiliteit op het geochemische systeem dient te worden beoordeeld.

1.2.5. *Beoordeling van het effect op de biosfeer*

Er is onderzoek nodig naar de biosfeer waarop de ondergrondse opslagplaats effect zou kunnen hebben. Er zijn referentiestudies nodig om plaatselijke natuurlijke achtergrondniveaus van relevante stoffen te definiëren.

1.2.6. *Beoordeling van de operationele fase*

Voor de operationele fase dient de analyse het volgende aan te tonen:

1. de stabiliteit van de onderaardse ruimten overeenkomstig punt 1.2.2;
2. er is geen onaanvaardbaar risico dat er een route ontstaat van de afvalstoffen naar de biosfeer;
3. er zijn geen onaanvaardbare risico's die van invloed zijn op de exploitatie van de opslagplaats.

Tegelijk met het aantonen van de operationele veiligheid moet een systematische analyse van de exploitatie van de opslagplaats worden gemaakt op basis van specifieke gegevens over de afvalboekhouding, het beheer van de voorziening en het exploitatieplan. Aangetoond dient te worden dat de afvalstoffen niet op een zodanige chemische of fysische wijze met het gesteente zullen reageren dat de sterkte en dichtheid van het gesteente kunnen worden aangetast en de opslagplaats zelf in gevaar kan worden gebracht. Om deze redenen mogen, naast de krachtens artikel 5, lid 3, van de richtlijn afvalstoffen uitgesloten afvalstoffen, afvalstoffen die onder de opslagomstandigheden (temperatuur, vochtigheid) spontaan kunnen ontbranden, gasvormige producten, vluchtige afvalstoffen en afvalstoffen die afkomstig zijn van inzameling in de vorm van ongeïdentificeerde mengsels niet worden aanvaard.

Nagegaan dient te worden welke specifieke incidenten in de operationele fase kunnen leiden tot het ontstaan van een route tussen de afvalstoffen en de biosfeer. De verschillende typen potentiële operationele risico's dienen in specifieke categorieën te worden ondergebracht. De mogelijke effecten ervan dienen te worden beoordeeld. Aangetoond dient te worden dat er geen onaanvaardbaar risico bestaat dat de opslagplaats zodanig deformeert dat er een verbinding met de biosfeer kan ontstaan. Er dient te worden gezorgd voor maatregelen voor noodsituaties.

1.2.7. *Langetermijnbeoordeling*

Teneinde aan de doelstellingen van duurzaam storten te voldoen, moet de risicobeoordeling ook betrekking hebben op de lange termijn. Er dient met zekerheid te worden vastgesteld dat er na beëindiging van de actieve exploitatie van de ondergrondse opslagplaats ook op lange termijn geen routes naar de biosfeer ontstaan.

Ten aanzien van de barrières van de ondergrondse opslaglocatie (bijvoorbeeld de kwaliteit van de afvalstoffen, aangelegde structuren, aanaarding en afdichting van schachten en boorgaten), het gedrag van het opberggesteente, de omringende lagen en de deklaag is een kwantitatieve langetermijnbeoordeling nodig op basis van voor de opslagplaats specifieke gegevens of voldoende voorzichtige veronderstellingen. Daarbij dient rekening te worden gehouden met de geochemische en geohydrologische omstandigheden zoals de grondwaterstroom (zie de punten 1.2.3 en 1.2.4), de doeltreffendheid van de barrière, de natuurlijke binding aan de grond alsmede de uitloging van de gestorte afvalstoffen.

De veiligheid op lange termijn van een ondergrondse opslagplaats dient te worden aangetoond door middel van een veiligheidsbeoordeling. Deze dient een beschrijving te omvatten van de begintoestand op een nauwkeurig omschreven tijdstip (bijvoorbeeld het tijdstip van sluiting) gevolgd door een scenario van belangrijke veranderingen die in de loop van de geologische tijd zijn te verwachten. Ten slotte moeten de gevolgen van het vrijkomen van relevante stoffen uit de ondergrondse opslagplaats worden beoordeeld voor verschillende scenario's waarin rekening wordt gehouden met de mogelijke langetermijntoewijzing van de biosfeer, de geosfeer en de ondergrondse opslagplaats.

Bij de beoordeling van de langetermijnrisico's van afvalstortplaatsen dient geen rekening te worden gehouden met stutten en de bekleding van de onderaardse ruimten vanwege de beperkte levensduur ervan.

1.2.8. Milieueffectbeoordeling van de oppervlakte-ontvangstfaciliteiten

Hoewel de op de opslaglocatie aanvaarde afvalstoffen wellicht bestemd zijn voor ondergrondse verwijdering, dienen ze alvorens hun eindbestemming te bereiken aan het oppervlak te worden gelost, getest en mogelijk opgeslagen. De ontvangstfaciliteiten dienen zodanig te worden ontworpen en geëxploiteerd dat schade aan de gezondheid van de mens en het plaatselijke milieu wordt voorkomen. Ze moeten aan dezelfde eisen voldoen als alle andere ontvangstfaciliteiten voor afvalstoffen.

1.2.9. Beoordeling van overige risico's

Ter bescherming van werknemers mogen afvalstoffen alleen in een ondergrondse opslagplaats worden opgeborgen die volledig is gescheiden van mijnbouwactiviteiten. Aanvaarding van afvalstoffen is niet toegestaan als deze gevaarlijke stoffen bevatten of kunnen doen ontstaan die de gezondheid van de mens kunnen schaden, zoals ziektekiemen van besmettelijke ziekten.

2. AANVAARDINGSCRITERIA VOOR ONDERGRONDSE OPSLAGPLAATSEN: ALLE TYPEN

2.1. Uitgesloten afvalstoffen

In het licht van de punten 1.2.1-1.2.8 is het niet toegestaan afvalstoffen die na storting ongewenste fysische, chemische of biologische veranderingen kunnen ondergaan, in ondergrondse opslagplaatsen te aanvaarden. Hierbij gaat het om de volgende afvalstoffen:

- a) afvalstoffen, genoemd in artikel 5, lid 3, van de richtlijn afvalstoffen;
 - b) afvalstoffen en houders die onder de opslagomstandigheden met water of met het opberggesteente kunnen reageren, wat kan leiden tot:
 - een verandering in het volume;
 - het ontstaan van ontvlambare of toxische of explosieve stoffen of gassen; of
 - andere reacties die de operationele veiligheid en/of de integriteit van de geologische barrière kunnen aantasten.
- Afvalstoffen die met elkaar kunnen reageren, moeten worden gedefinieerd en in verenigbaarheidsgroepen worden ingedeeld; de verschillende groepen moeten in de opslagplaats fysiek gescheiden blijven.
- c) afvalstoffen die biologisch afbreekbaar zijn;
 - d) afvalstoffen die een penetrante geur hebben;
 - e) afvalstoffen die een gas-luchtmengsel kunnen voortbrengen dat toxisch of explosief is; dit geldt in het bijzonder voor afvalstoffen die:
 - toxische gasconcentraties teweegbrengen vanwege de partiële druk van hun bestanddelen;
 - bij verzadiging binnen een houder concentraties vormen die hoger zijn dan 10 % van de concentratie die met de onderste explosiegrens overeenkomt;
 - f) afvalstoffen met onvoldoende stabiliteit om aan de geomechanische omstandigheden te beantwoorden;
 - g) afvalstoffen die onder de opslagomstandigheden ontvlambaar zijn of ontvankelijk zijn voor zelfontbranding, gasvormige producten, vluchtige afvalstoffen en afvalstoffen die afkomstig zijn van inzameling in de vorm van ongeïdentificeerde mengsels;
 - h) afvalstoffen die ziektekiemen van besmettelijke ziekten bevatten of kunnen doen ontstaan (reeds bepaald in artikel 5, lid 3, onder c), van de richtlijn afvalstoffen).

2.2. Lijsten van afvalstoffen die geschikt zijn voor ondergrondse opslagplaatsen

Inerte afvalstoffen, gevaarlijke en ongevaarlijke afvalstoffen, die niet krachtens 2.1 en 2.2 zijn uitgesloten, kunnen geschikt zijn voor ondergrondse opslagplaatsen.

De lidstaten kunnen lijsten opstellen van afvalstoffen die aanvaardbaar zijn in ondergrondse opslaginstallaties in overeenstemming met de klassen, vermeld in artikel 4 van de richtlijn afvalstoffen.

2.3. Risicobeoordeling van specifieke opslagplaatsen

Aanvaarding van afval op een bepaalde opslagplaats moet worden onderworpen aan een voor die opslagplaats specifieke risicobeoordeling.

De in punt 1.2 beschreven beoordelingen voor de op een ondergrondse opslagplaats te aanvaarden afvalstoffen dienen aan te tonen dat de mate van isolering van de biosfeer aanvaardbaar is. Aan de criteria dient onder opslagomstandigheden te worden voldaan.

2.4. Aanvaardbaarheidsvoorwaarden

Afvalstoffen mogen alleen worden opgeborgen in een ondergrondse opslagplaats die volledig is gescheiden van mijnbouwactiviteiten.

Afvalstoffen die met elkaar kunnen reageren, moeten worden gedefinieerd en in categorieën worden ingedeeld; de verschillende categorieën moeten in de opslagplaats fysiek gescheiden blijven.

3. AANVULLENDE OVERWEGINGEN: ZOUTMIJNEN

3.1. Belang van de geologische barrière

In de veiligheidsfilosofie voor zoutmijnen vervult het gesteente dat de afvalstoffen omgeeft, een dubbele rol:

- het fungeert als opberggesteente waarin de afvalstoffen worden ingekapseld.
- samen met de boven- en onderliggende ondoordringbare gesteentelagen (bijvoorbeeld anhydriet) werkt het gesteente als een geologische barrière, die is bedoeld om te voorkomen dat grondwater in de stortplaats binnendringt en om waar nodig te voorkomen dat vloeistoffen of gassen uit het opslaggebied ontsnappen. Schachten of boorgaten die door de geologische barrière heen gaan, moeten tijdens de exploitatie zijn afgedicht om binnendringing van water te voorkomen en moeten na beëindiging van de exploitatie van de stortplaats hermetisch worden afgesloten. Als de winning van mineralen langer doorgaat dan de exploitatie van de stortplaats, moet het stortgebied na beëindiging van de exploitatie worden afgedicht met een hydraulisch ondoordringbare dam die dient te worden gebouwd aan de hand van de berekende hydraulische bedrijfsdruk die met de diepte overeenkomt, zodat water dat in de nog geëxploiteerde mijn sijpelt, niet in het stortgebied kan doordringen.
- bij opslag in zoutmijnen wordt ervan uitgegaan dat het zout volledige insluiting biedt. De afvalstoffen zullen alleen met de biosfeer in contact komen bij een calamiteit of een gebeurtenis in de geologische tijd, zoals een aardverschuiving of erosie (bijvoorbeeld ten gevolge van het stijgen van de zeespiegel). De kans dat de afvalstoffen tijdens de opslag veranderen, moet gering zijn. De gevolgen van dergelijke rampscenario's moeten in aanmerking worden genomen.

3.2. Langetermijnbeoordeling

Het aantonen van de veiligheid op lange termijn van de ondergrondse opslag in zoutgesteente dient voornamelijk te geschieden door het aanwijzen van zoutgesteente als de barrière. Zoutgesteente voldoet aan de eis dat het ondoordringbaar is voor gassen en vloeistoffen, dat het in staat is de afvalstoffen vanwege zijn convergente gedrag te omsluiten en dat het de afvalstoffen aan het einde van het transformatieproces geheel afsluit.

Het convergente gedrag van het zoutgesteente is derhalve niet in tegenspraak met de eis dat de onderaardse ruimten tijdens de exploitatiefase stabiel moeten zijn. De stabiliteit is van belang om de operationele veiligheid te waarborgen en de integriteit van de geologische barrière voor onbepaalde tijd te handhaven, zodat de biosfeer blijvend wordt beschermd. De afvalstoffen moeten permanent van de biosfeer worden geïsoleerd. Gecontroleerde verzakking van de deklaag of andere defecten die na verloop van lange tijd optreden, zijn alleen aanvaardbaar als kan worden aangetoond dat zich uitsluitend breukvrije transformaties zullen voordoen, dat de integriteit van de geologische barrière gehandhaafd blijft en dat er geen routes ontstaan waarlangs water in contact kan komen met de afvalstoffen of waarlangs afvalstoffen of bestanddelen ervan naar de biosfeer kunnen migreren.

4. AANVULLENDE OVERWEGINGEN: HARD GESTEENTE

Diepe opslag in hard gesteente wordt hier gedefinieerd als ondergrondse opslag op een diepte van enkele honderden meters, waarbij hard gesteente verschillende soorten stollingsgesteenten omvat zoals graniet of gneis, en ook sedimentgesteente zoals kalksteen en zandsteen kan omvatten.

4.1. Veiligheidsfilosofie

Diepe opslag in hard gesteente is een geschikte manier om te voorkomen dat toekomstige generaties met de verantwoordelijkheid voor de afvalstoffen worden belast, aangezien de opslagplaats een zodanige constructie dient te hebben dat deze passief is en geen onderhoud behoeft. Bovendien mag de constructie terugwinning van de afvalstoffen of de mogelijkheid tot het nemen van corrigerende maatregelen in de toekomst niet in de weg staan. Voorts dient de opslagplaats zo te zijn ontworpen, dat negatieve milieueffecten of mogelijke problemen die het resultaat zijn van de activiteiten van de huidige generatie, niet op toekomstige generaties worden afgewenteld.

Het hoofduitgangspunt van de veiligheidsfilosofie ten aanzien van de ondergrondse opslag van afvalstoffen is isolatie van de afvalstoffen van de biosfeer, alsmede natuurlijke binding aan de grond van verontreinigende stoffen die uit het afval weglekken. Voor sommige typen gevaarlijke stoffen en afvalstoffen is de noodzaak gebleken om de samenleving en het milieu te beschermen tegen voortdurende blootstelling gedurende lange perioden. Een lange periode betekent enkele duizenden jaren. Diepe opslag van afvalstoffen in hard gesteente kan inderdaad zulk een beschermingsniveau bieden. Deze opslag kan plaatsvinden in een voormalige mijn, waar de mijnbouwactiviteiten zijn beëindigd, of in een nieuwe opslaginstallatie.

In geval van opslag in hard gesteente is totale insluiting niet mogelijk. In dat geval moet een ondergrondse opslagplaats zodanig worden geconstrueerd, dat natuurlijke binding aan de grond in de omringende lagen de effecten van verontreinigende stoffen dermate opvangt, dat deze geen onomkeerbare negatieve effecten hebben op het milieu. Dit betekent dat het vermogen van de directe omgeving om verontreinigende stoffen af te zwakken en af te breken de aanvaardbaarheid van het vrijkomen van stoffen uit een dergelijke installatie zal bepalen.

Aan de eisen van de waterkaderrichtlijn van de EU (2000/60/EG) kan alleen worden voldaan door aan te tonen dat de installatie op lange termijn veilig is (zie punt 1.2.7). De beoordeling van een systeem voor diepe opslag dient op holistische wijze te geschieden, rekening houdend met de coherente functie van verschillende onderdelen van het systeem. Bij diepe opslag in hard gesteente zullen de afvalstoffen onder de grondwaterspiegel liggen. Artikel 11, lid 3, onder j), van de richtlijn verbiedt in het algemeen de rechtstreekse lozing van verontreinigende stoffen in het grondwater. Krachtens artikel 4, lid 1, onder b), punt i), van diezelfde richtlijn dienen de lidstaten maatregelen te nemen ter voorkoming van de achteruitgang van de toestand van alle grondwaterlichamen. Voor diepe opslag in hard gesteente wordt aan deze eis voldaan door te voorkomen dat lozingen van gevaarlijke stoffen uit de opslagplaats de biosfeer en de voor de biosfeer toegankelijke bovenste delen van het grondwatersysteem bereiken in hoeveelheden of concentraties die schadelijke effecten zullen hebben. Daarom is een beoordeling van de waterstroombanen naar en in de biosfeer nodig. Het effect van variabiliteit op het geohydraulische systeem dient te worden beoordeeld.

Bij diepe opslag in hard gesteente kan gasvorming optreden ten gevolge van aantasting van afvalstoffen, verpakking en aangelegde structuren op lange termijn. Hiermee dient rekening te worden gehouden bij het ontwerpen van locaties voor diepe opslag in hard gesteente.

*Bijlage B***OVERZICHT VAN DE OPTIES VOOR STORTPLAATSEN WAARIN DE RICHTLIJN AFVALSTOFFEN VOORZIET****Inleiding**

Figuur 1 geeft een overzicht van de opties voor stortplaatsen voor afvalstoffen zoals die in de richtlijn betreffende het storten van afvalstoffen zijn opgenomen, samen met enkele voorbeelden van subcategorieën van de voornaamste stortplaatsklassen. Het uitgangspunt (linkerbovenhoek) is een afvalstof die moet worden gestort. Overeenkomstig artikel 6, onder a), van de richtlijn afvalstoffen is vóór het storten van de meeste afvalstoffen enige vorm van behandeling vereist. De algemene definitie van „behandeling” is vrij ruim en de invulling ervan wordt grotendeels aan de bevoegde instanties in de lidstaten overgelaten. Er wordt van uitgegaan dat de afvalstoffen niet tot een van de in artikel 5, lid 3, van de richtlijn afvalstoffen genoemde categorieën behoren.

Stortplaats voor inerte afvalstoffen

De eerste vraag die een antwoord behoeft, zou kunnen zijn of de afvalstoffen al dan niet als gevaarlijk zijn ingedeeld. Als de afvalstoffen niet gevaarlijk zijn (overeenkomstig de richtlijn betreffende gevaarlijke afvalstoffen (91/689/EG) en de huidige lijst van afvalstoffen), zou de volgende vraag kunnen zijn of de afvalstoffen al dan niet inert zijn. Als de afvalstoffen aan de criteria voor op een inerte stortplaats te storten afvalstoffen voldoen (klasse A, zie figuur 1 en tabel 1), is het toegestaan ze op een stortplaats voor inerte afvalstoffen te storten.

Inerte afvalstoffen kunnen ook op stortplaatsen voor ongevaarlijke afvalstoffen worden gestort, mits ze voldoen aan de daarvoor geldende criteria (wat in het algemeen het geval zal zijn).

Stortplaats voor ongevaarlijke afvalstoffen, met inbegrip van subcategorieën

Als de afvalstoffen noch gevaarlijk noch inert zijn, zijn ze ongevaarlijk en moeten ze op een stortplaats voor ongevaarlijke afvalstoffen worden gestort. De lidstaten kunnen in overeenstemming met hun nationale afvalbeheersstrategieën subcategorieën van stortplaatsen voor ongevaarlijke afvalstoffen definiëren, zolang aan de eisen van de richtlijn afvalstoffen wordt voldaan. In figuur 1 worden de drie voornaamste subcategorieën aangegeven: stortplaatsen voor anorganische afvalstoffen met een laag gehalte aan organische/biologisch afbreekbare stoffen (B1), stortplaatsen voor organische afvalstoffen (B2) en stortplaatsen voor gemengde ongevaarlijke afvalstoffen met een aanzienlijk gehalte aan zowel organische/biologisch afbreekbare als anorganische stoffen. Locaties van categorie B1 zijn onder te verdelen in locaties voor afvalstoffen die niet voldoen aan de criteria onder punt 2.2.2 van dit document voor anorganische ongevaarlijke afvalstoffen die samen met stabiele, niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen mogen worden gestort (B1a), en locaties voor afvalstoffen die wel aan deze criteria voldoen (B1b). Locaties van categorie B2 zijn bijvoorbeeld onder te verdelen in bioreactor-stortplaatsen en stortplaatsen voor minder reactieve, biologisch behandelde afvalstoffen. Sommige lidstaten hebben wellicht behoefte aan een verdere indeling van ongevaarlijke stortplaatsen in subcategorieën en binnen elke subcategorie kunnen monostortplaatsen en stortplaatsen voor verharde/monolithische afvalstoffen worden gedefinieerd (zie de voetnoot onder tabel 1). De lidstaten kunnen nationale aanvaardingscriteria opstellen om correcte toewijzing van ongevaarlijke afvalstoffen aan de verschillende subcategorieën van stortplaatsen voor deze afvalstoffen te waarborgen. Als er geen behoefte bestaat aan verdere indeling in subcategorieën, kunnen alle ongevaarlijke afvalstoffen (uiteraard met inachtneming van de bepalingen van de artikelen 3 en 5 van de richtlijn) op een stortplaats voor gemengde ongevaarlijke afvalstoffen worden gestort (klasse B3).

Storting van stabiele, niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen op een stortplaats voor ongevaarlijke afvalstoffen

Als de afvalstoffen gevaarlijk zijn (overeenkomstig de richtlijn gevaarlijke afvalstoffen (91/689/EG) en de huidige lijst van afvalstoffen), kan behandeling ertoe hebben geleid dat ze toch voldoen aan de criteria voor het storten van stabiele, niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen op stortplaatsen voor ongevaarlijke afvalstoffen binnen cellen voor anorganische afvalstoffen met een laag gehalte aan organische/biologisch afbreekbare stoffen die voldoen aan de criteria onder punt 2.2.2 (klasse B1b). De afvalstoffen kunnen korrelvormig (chemisch stabiel gemaakt) of verhard/monolithisch zijn.

Stortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen

Als de gevaarlijke afvalstoffen niet aan de criteria voor het storten op een stortplaats van klasse B1b of een cel voor ongevaarlijke afvalstoffen voldoen, zou de volgende vraag kunnen zijn of de afvalstoffen al dan niet voldoen aan de criteria voor aanvaarding op een stortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen (klasse C). Als aan de criteria wordt voldaan, is storten van de afvalstoffen op een stortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen toegestaan.

Als niet aan de criteria voor aanvaarding op een stortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen wordt voldaan, kunnen de afvalstoffen verder worden behandeld en opnieuw worden getest, totdat wel aan de criteria wordt voldaan.

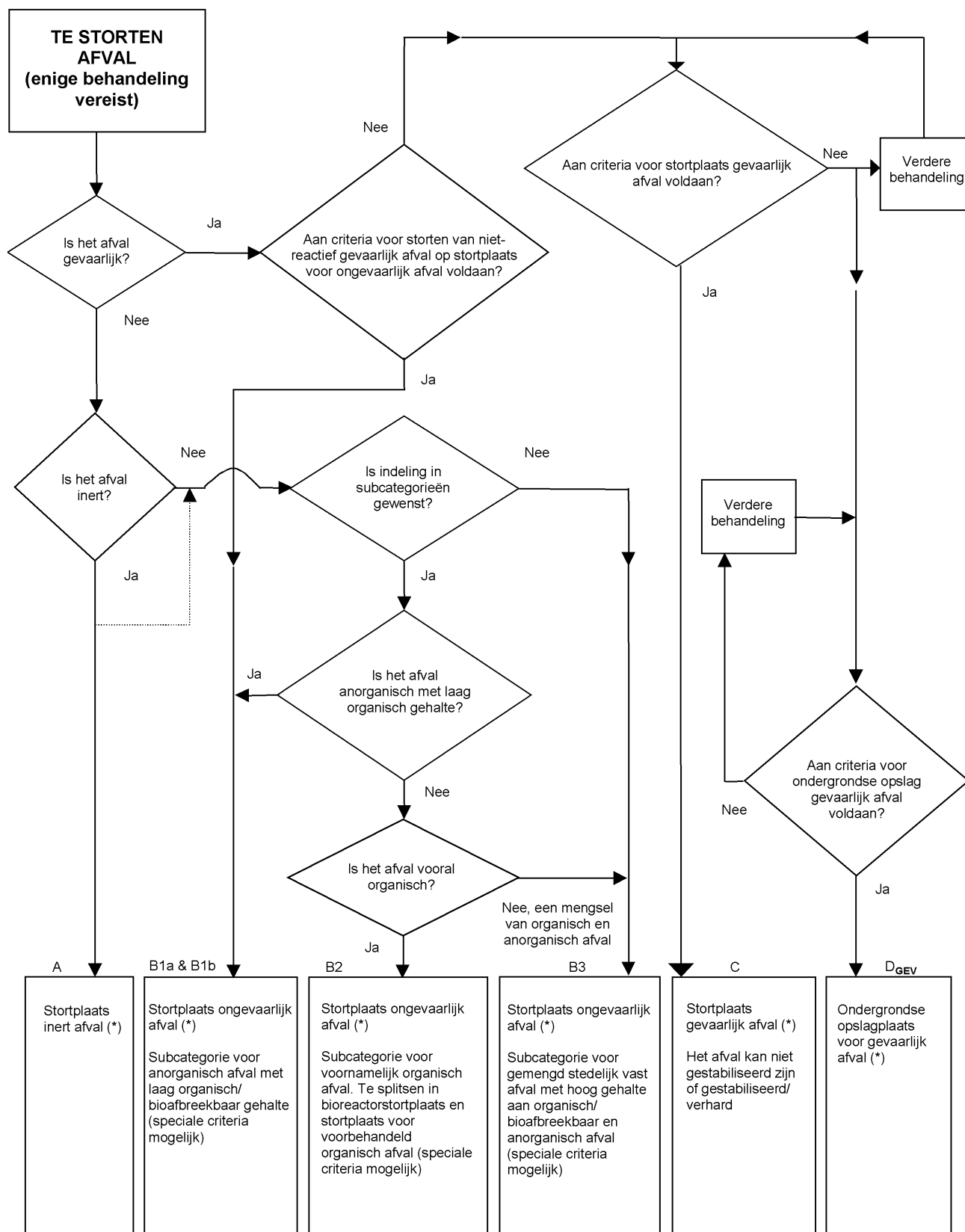
Ondergrondse opslag

Een andere mogelijkheid is de afvalstoffen te testen aan de hand van de criteria voor ondergrondse opslag. Als aan de criteria wordt voldaan, is het toegestaan de afvalstoffen in een installatie voor de ondergrondse opslag van gevaarlijk afval op te bergen (stortplaatsklasse D_{GEV}). Als niet aan de criteria voor ondergrondse opslag wordt voldaan, kunnen de afvalstoffen verder worden behandeld en opnieuw worden getest.

Hoewel ondergrondse opslag vooral zal worden gereserveerd voor speciale gevaarlijke afvalstoffen, mag deze subcategorie in principe ook voor inerte afvalstoffen (klasse D_{INERT}) en ongevaarlijke afvalstoffen (klasse D_{ONGEV}) worden gebruikt.

Figuur 1

Diagram met de opties voor stortplaatsen waarin de richtlijn betreffende het storten van afvalstoffen voorziet

(*) In principe is ondergrondse opslag ook mogelijk voor inerte en ongevaarlijke afvalstoffen.

Tabel 1

Overzicht van stortplaatsklassen en voorbeelden van subcategorieën

Stortplaatsklasse	Voornaamste subcategorieën (Ondergrondse opslaginstallaties, monostortplaatsen en stortplaatsen voor verhard monolithisch (*) afval mogelijk voor alle stortplaatsklassen)	ID	Aanvaardingscriteria
Stortplaats voor inerte afvalstoffen	Stortplaats die inerte afvalstoffen aanvaardt	A	Criteria voor uitloging en gehalte aan organische bestanddelen worden op EU-niveau vastgesteld (punt 2.1.2.) Criteria voor gehalte aan anorganische bestanddelen kunnen door de lidstaten worden vastgesteld.
Stortplaats voor ongevaarlijke afvalstoffen	Stortplaats voor anorganische ongevaarlijke afvalstoffen met een laag gehalte aan organische/biologisch afbreekbare stoffen, waarbij het afval niet voldoet aan de criteria onder 2.2.2 voor anorganisch ongevaarlijk afval dat samen met stabiel niet-reactief gevaarlijk afval mag worden gestort	B1a	Criteria voor uitloging en totaalgehalte worden niet op EU-niveau vastgesteld.
	Stortplaats voor anorganische ongevaarlijke afvalstoffen met een laag gehalte aan organische/biologisch afbreekbare stoffen	B1b	Criteria voor uitloging en gehalte aan organische stoffen (TOC) en andere eigenschappen worden op EU-niveau vastgesteld, gemeenschappelijk voor korrelvormig ongevaarlijk afval en stabiel niet-reactief gevaarlijk afval (punt 2.2). Aanvullende stabiliteitscriteria voor dit laatste worden door de lidstaten vastgesteld. Criteria voor monolithisch afval worden door de lidstaten vastgesteld.
	Stortplaats voor organische ongevaarlijke afvalstoffen	B2	Criteria voor uitloging en totaalgehalte worden niet op EU-niveau vastgesteld.
	Stortplaats voor gemengde ongevaarlijke afvalstoffen met een hoog gehalte aan zowel organisch/biologisch afbreekbaar als anorganisch afval	B3	Criteria voor uitloging en totaalgehalte worden niet op EU-niveau vastgesteld.
Stortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen	Oppervlaktestortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen	C	Criteria voor uitloging voor korrelvormig gevaarlijk afval en totaalgehalte aan bepaalde bestanddelen op EU-niveau vastgesteld (punt 2.4). Criteria voor monolithisch afval moeten door de lidstaten worden vastgesteld. Aanvullende criteria voor gehalte aan contaminanten kunnen door de lidstaten worden vastgesteld.
	Ondergrondse opslagplaats	D _{HAZ}	Speciale eisen op EU-niveau zijn opgenomen in bijlage A.

(*) Subcategorieën voor monolithische afvalstoffen zijn alleen van belang voor B1, C en D_{HAZ}, en eventueel A.

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 10 januari 2003

waarbij een afwijking van Besluit 2001/822/EG van de Raad met betrekking tot de oorsprongregels voor suiker uit de Nederlandse Antillen wordt geweigerd

(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 5501)

(2003/34/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Besluit 2001/822/EG van de Raad van 27 november 2001 betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 37 van bijlage III,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bijlage III bij Besluit 2001/822/EG betreft de definitie van het begrip „producten van oorsprong” en regelingen voor administratieve samenwerking. Artikel 37, lid 1, van deze bijlage bepaalt dat afwijkingen van deze oorsprongregels kunnen worden toegestaan wanneer zulks op grond van de ontwikkeling van bestaande industrieën of de vestiging van nieuwe industrieën in landen of gebieden gerechtvaardigd is, terwijl in lid 4 van artikel 37 wordt bepaald dat in alle gevallen dient te worden onderzocht of de regels inzake cumulatie van oorsprong een oplossing bieden voor het probleem.
- (2) Op 20 februari 2002 heeft Nederland een verzoek ingediend om van de oorsprongregel te mogen afwijken voor een jaarlijkse hoeveelheid van 3 000 ton niet-ACS-suiker, ingevoerd uit Colombia in de Nederlandse Antillen, voor verwerking en daaropvolgende uitvoer naar de Gemeenschap gedurende een periode van vijf jaar en met een verwacht positief effect op de ontwikkeling van de bestaande industrie. Nederland verzocht om toepassing van deze afwijking binnen de jaarlijkse hoeveelheid van 28 000 ton waarin wordt voorzien door de ACS/EG-LGO-cumulatie van oorsprong krachtens artikel 6, lid 4, van bijlage III van Besluit 2001/822/EG.
- (3) Op 13 mei 2002 trok Nederland het verzoek in, in afwachting van de uitslag van een aanvullend onderzoek naar de mogelijkheden om ACS-suiker aan de betrokken producent te leveren.
- (4) Op 4 oktober 2002 verstrekten Nederland aanvullende informatie, volgens welke suikerproducenten in vijf verschillende ACS-staten in mei en juni 2002 hadden

geweigerd de producent de vereiste suiker te leveren, terwijl een suikerproducent in Guyana bereid was de gevraagde kwaliteit en kwantiteit te leveren, maar een prijs (450 USD/ton fob Georgetown) vroeg die veel hoger lag dan die van Colombiaanse suiker (275 USD/ton franco opslagplaats van de koper). Nederland vroeg het verzoek om een afwijking van de oorsprongregel, met name op basis van die informatie, opnieuw in overweging te nemen.

- (5) Met name heeft Nederland gemeld dat loon- en algemene kosten in de Nederlandse Antillen 1 095 570 EUR bedragen voor 3 000 ton eindproducten. De waarde van de eindproducten is 3 241 200 EUR.
- (6) Uit de verstreekte informatie blijkt dat de toegevoegde waarde van de transactie, zoals gedefinieerd in artikel 1, onder i), meer bedraagt dan 45 % van de prijs af fabriek van het eindproduct, zowel voor suiker geleverd uit Colombia als uit Guyana.
- (7) Volgens de door Nederland bij het verzoek van 20 februari 2002 verstreekte informatie, verkreeg de producent, krachtens het jaarlijkse contingent van 28 000 ton voor 2002, een invoervergunning voor een hoeveelheid van 6 222 ton. De aanvraag van de producent voor 2002 overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EG) nr. 192/2002 van de Commissie ⁽²⁾ had dan ook betrekking op een hoeveelheid van 10 000 ton. Overeenkomstig de bepalingen van artikel 6, lid 1, van Verordening (EG) nr. 192/2000 moest de producent zijn aanvraag voor 2002 bij de nationale autoriteiten indienen in de loop van de eerste tien werkdagen van februari van dat jaar. De betrokken producent heeft zijn aanvraag voor een invoervergunning ingediend voordat Nederland het aanvankelijke verzoek om een afwijking van de oorsprongregels had ingediend. Toen hij het verzoek om een invoervergunning indiende, mocht de betrokken producent er niet van uitgaan dat een afwijking van de oorsprongregels zou worden toegestaan en nam dan ook een risico wat betreft het gebruik van een of alle certificaten met mogelijk verlies van de gestelde zekerheid.

⁽¹⁾ PB L 314 van 30.11.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 31 van 1.2.2002, blz. 55.

- (8) In het licht van al deze elementen is de gevraagde afwijking niet gerechtvaardigd in verband met artikel 37, lid 1, van bijlage III. Uit de verstrekte informatie blijkt dat de regels voor de cumulatie van oorsprong een oplossing voor het probleem kunnen bieden. In het bijzonder is geen informatie verstrekt waaruit blijkt dat de transactie waarbij gebruik wordt gemaakt van Guyaanse suiker zo oneconomisch zou zijn dat de producent zijn activiteiten zou moeten beëindigen. Bovendien is artikel 37, lid 7, niet van toepassing, gezien het feit dat de toegevoegde waarde van de transactie in het geval van geleverde suiker uit zowel Colombia als Guyana meer bedraagt dan 45 % van de prijs af fabriek van de eindproducten.

- (9) De bepalingen van deze beschikking zijn in overeenstemming met het advies van het Comité douanewetboek,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Het aanvankelijk op 20 februari 2002 door Nederland ingediende verzoek, dat op 4 oktober 2002 werd aangevuld, om een afwijking van Besluit 2001/822/EG van de Raad met betrekking tot de oorsprongregels voor suiker uit de Nederlandse Antillen wordt geweigerd.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 10 januari 2003.

Voor de Commissie
Frederik BOLKESTEIN
Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 10 januari 2003**

houdende principiële erkenning dat de dossiers die zijn ingediend voor grondig onderzoek met het oog op eventuele opname van benalaxyl-M, benthiavalicarb, 1-methylcyclopropeen, prothioconazool en fluoxastrobin in bijlage I bij Richtlijn 91/414/EEG van de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, volledig zijn

(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 5575)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/35/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/81/EG van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 6, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 91/414/EEG voorziet in de opstelling van een communautaire lijst van werkzame stoffen die mogen worden gebruikt in gewasbeschermingsmiddelen.
- (2) Op 22 februari 2002 is door Isagro, Italië, bij de Portugese autoriteiten een dossier ingediend met een aanvraag om de werkzame stof benalaxyl-M op te nemen in bijlage I bij Richtlijn 91/414/EEG. Op 19 april 2002 is door Kumiai Chemicals Industry Co. Ltd bij de Belgische autoriteiten een dergelijk dossier ingediend voor de werkzame stof benthiavalicarb. Rohm en Haas heeft op 28 februari 2002 bij de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk een dossier ingediend voor de werkzame stof 1-methylcyclopropeen. Bayer Crop Science heeft op 25 maart 2002 bij de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk een dossier ingediend voor de werkzame stof prothioconazool. Bayer Crop Science heeft op 25 maart 2002 bij de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk een dossier ingediend voor de werkzame stof fluoxastrobin.
- (3) De autoriteiten van Portugal, van België en van het Verenigd Koninkrijk hebben de Commissie meegedeeld dat de dossiers betreffende deze werkzame stoffen op grond van een eerste onderzoek blijken te voldoen aan de in bijlage II bij Richtlijn 91/414/EEG vervatte voorschriften inzake gegevens en informatie. Elk van de ingediende dossiers blijkt ten aanzien van één gewasbeschermingsmiddel dat de betrokken werkzame stof bevat, ook te voldoen aan de in bijlage III bij Richtlijn 91/414/EEG vervatte voorschriften inzake gegevens en informatie. Overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG hebben de respectieve aanvragers de dossiers aan de Commissie en de andere lidstaten toegezonden en heeft de Commissie deze dossiers aan het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid voorgelegd.

- (4) Met deze beschikking wordt op het niveau van de Gemeenschap officieel bevestigd dat elk van de dossiers in beginsel voldoet aan de in bijlage II bij Richtlijn 91/414/EEG vastgestelde voorschriften inzake gegevens en informatie en, voor ten minste één gewasbeschermingsmiddel dat de desbetreffende werkzame stof bevat, aan de in bijlage III bij Richtlijn 91/414/EEG vastgestelde voorschriften inzake gegevens en informatie.
- (5) Deze beschikking doet geen afbreuk aan het recht van de Commissie om de aanvrager te verzoeken verdere gegevens of informatie te verstrekken aan de voor een bepaalde stof als rapporteur aangewezen lidstaat, teneinde bepaalde punten in het dossier te verduidelijken.
- (6) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De dossiers betreffende de in de bijlage bij deze beschikking genoemde werkzame stoffen, die aan de Commissie en de lidstaten zijn voorgelegd met het oog op opname van deze stoffen in bijlage I bij Richtlijn 91/414/EEG, voldoen in beginsel aan de in bijlage II bij die richtlijn vervatte voorschriften inzake gegevens en informatie.

Elk van de dossiers voldoet ten aanzien van één gewasbeschermingsmiddel dat de betrokken werkzame stof bevat, rekening houdend met het beoogde gebruik van dat middel, ook aan de in bijlage III bij Richtlijn 91/414/EEG vervatte voorschriften inzake gegevens en informatie.

Artikel 2

De rapporterende lidstaten bestuderen de betrokken dossiers grondig en delen de conclusies van hun onderzoek, vergezeld van eventuele aanbevelingen over het al dan niet opnemen van de betrokken werkzame stoffen in bijlage I bij Richtlijn 91/414/EEG en van eventuele aan die opname te verbinden voorwaarden, zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen één jaar na de bekendmaking van deze beschikking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*, aan de Commissie mee.

⁽¹⁾ PB L 230 van 19.8.1991, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 276 van 12.10.2002, blz. 28.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 10 januari 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

*BIJLAGE***Onder deze beschikking vallende werkzame stoffen**

Nr.	Benaming, identificatienummer CIPAC	Aanvrager	Datum van aanvraag	Rapporterende lidstaat
1	Benalaxyl-M Geen CIPAC-nummer toegekend	Isagro, Italië	22.2.2002	Portugal
2	Benthiavalicarb Cipac nr. 744	Kumiai Chemicals Industry Co. Ltd	19.4.2002	België
3	1-methylcyclopropeen Geen CIPAC-nummer toegekend	Rohm en Haas	28.2.2002	Verenigd Koninkrijk
4	Prothioconazool Cipac nr. 745	Bayer AG	25.3.2002	Verenigd Koninkrijk
5	Fluoxastrobin Cipac nr. 746	Bayer AG	25.3.2002	Verenigd Koninkrijk